

ከአዘጋጁ መልዕክት፡-

አግሪጳም ጳውሎስን ፡-

“እንዲህ በቀላሉ ክርስቲያን የምታደርገኝ ይመስልሃልን?” አለው፡፡

ጳውሎስም፡-

“በቀላሉም ሆነ በብዙ፤ አንተ ብቻ ሳትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ፤ ከዚህ ከታሰርኩበት ሰንሰለት በስተቀር እንደ እኔ (ክርስቲያን) ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔርን እለምናለሁ” አለ

ሐዋ 26:28 (አ.መ.ት)

Email:- besodiyah@gmail.com

Youtube,(Official):- Dawit Fassil Ministry

Irrevocable Absolutes

Every Believer
at the
Moment of Salvation

አማኝ ጌታ ኢየሱስ
የግል አዳኝ አድርጎ
በተቀበለበት ቅጽበት
ከእግዚአብሔር ዘንድ
የተደረጉለት ሊሻሩ የማይችሉ
የተፈጸሙ ነገሮች

የወንጌል/እውነት አገልግሎት
በዳዊት ፋሲል ተዘጋጀ
2011 ዓ.ም. ጅማ

አማኝ ጌታ ኢየሱስን ባመነበት ቅጽበት ከእግዚአብሔር ዘንድ የተደረጉለት ሊሻሩ የማይችሉ የተፈጸሙ ነገሮች

የወንጌል እውነት ቤተክርስቲያን
የትምህርት አገልግሎት ክፍል የተዘጋጀ

2011 ዓ.ም

P.o.box 67,

ጅማ፣ ኢትዮጵያ

Email: besodiyah@gmail.com

Youtube, Telegram or facebook (Official) :

Dawit Fassil Ministry

1. በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ ውስጥ ተካትቷል	5
2. ከእግዚአብሔር ዳግመኛ (ለሁለተኛ ጊዜ) ተወልዷል	7
3. አዲስ ፍጥረት ሆኗል	10
4. ቤዛ አግኝቷል፤ ከዚህም የተነሣ ተዋጅቷል	11
5. ከእግዚአብሔር ጋር ታርቋል	11
6. ኃጢአቱ በሙሉ ወደ ኢየሱስ ተሻግሮለታል	12
7. ኃጢአቱ በሙሉ ይቅር ተብሎለታል	13
8. ኃጢአቱ በእግዚአብሔር ችሎታ ተሰርዮለታል	13
9. የእግዚአብሔር ጽድቅ ሆኗል	14
10. በእግዚአብሔር ፊት ሙሉ ተቀባይነትን አግኝቷል	15
11. በእግዚአብሔር ፊት ከብሯል	17
12. የዘላለም ሕይወት አግኝቷል	18
13. የዘላለም ሕይወት ዋስትና ተሰጥቶታል	20
14. ከጨለማ ሥልጣን ነፃ ሆኗል	21
15. ወደ እግዚአብሔር ልጅ የብርሃን መንግሥት ፈልሷል	22
16. በጌታ የዓለም ብርሃን ሆኗል	23
17. ስለ ክርስቶስ መልዕክተኛ ሆኗል	25
18. ሙሉ ሰማያዊ ዜግነትን አግኝቷል	25
19. ከእግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ በስጦታነት ተሰጥቷል	27
20. በክርስቶስ የማንነት ሥፍራ ለውጥ ተደርጎለታል	27
21. ከክርስቶስ ጋር አብሮ የእግዚአብሔር ወራሽ ነው	29
22. በክርስቶስ ሙሉ፣ ፍፁም እና እንከን አልባ ሆኗል	29
23. ከመለኮት ባህርይ ተካፋይ ሆኗል	30
24. ለአሮጌው ሕይወት ሞቷል፤ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኗል	31
25. ከኃጢአት ኃይል ተጽእኖ ነፃ ወጥቷል	34
26. በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶታል	35
27. ከመሴ ሕግ ተጠያቂነትና ፍርድ ነፃ ወጥቷል	35
28. ኩነኔ ፈጽሞ የለበትም	37
29. የእግዚአብሔር እና የክርስቶስ ካህን ሆኗል	37
30. የተትረፈረፈ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጸጋና በጐነት መገለጫ ነው	38
31. በመንፈሳዊ በረከቶች ሁሉ ተባርኳል	42
32. መንፈሱ ሕያው ሆኗል	43
33. ከተስፋው ቃል ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ ሆኗል	43
34. በሕይወት ዘመኑ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል	45
35. ከአባት፣ ከልጁ እና፣ ከቅዱስ መንፈሱ (ሥላሴ) ጋር ሕብረት አለው	46
36. በፈለገው ጊዜ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር መግባት ተፈቅዶለታል	49
37. በጸና መሠረት ላይ ታንጸል	50
38. የሥጋ ቤዛነትን በትንሣኤ ይቀበላል	50
39. የፊተኛው ትንሣኤ ዋስትና ተሰጥቶታል	51
40. ለዘላለም እስከዘላለም ከክርስቶስ ጋር ይነግሣል	52

መግቢያ

የሰው ልጆች ሁሉ ኃጢአትን በማድረጋቸው ምክንያት ከቅዱሱ እግዚአብሔር ጋር ጠላት ሆነው ከ 4000 ዓመታት በላይ ቆይተዋል። ደግ፤ ምህረትን የተሞላ፤ ይቅር ባይና፤ ቸር የሆነው ቅዱሱ እግዚአብሔር ግን በኃጢአታቸው ምክንያት የእርሱን ፍርድና ቁጣ በመጠባበቅ ብቻ፤ የጽድቅን ተስፋ በማጣት ከእርሱ ተለይተው፤ ርቀው የነበሩትን የሰው ዘሮችን ሁሉ ራሱ ሊፈልጋቸውና፤ በዘላለም የኃጢአት ሥርየት እና ይቅርታ ሊጎበኛቸው የዛሬ 2000 ዓመት ወደ እዚህ ዓለም በሥጋ መጣ፡፡

ይህ እግዚአብሔር በሥጋ የተገለጠበት ሰውነት ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን፤ እርሱ በሥጋው ወራት በእዚህ ዓለም ሳለ፡ በዋነኛነት የሚከተሉትን ለሁለት የሚከፈሉ ታላላቅ ነገሮችን በማድረግ፡ ሰው ሆኖ የመጣበትን ዘላለማዊ አላማ ፈጽሟል፡፡

1. የሰዎችን ኃጢአታቸውን እና ቅጣታቸውን ሁሉ በራሱ ላይ ማድረግ፡-

ኃጢአተኛውን ሳይሆን ኃጢአትን የሚጠላ እግዚአብሔር ቅዱስነቱ እና ንጹህ ባህሪው በኃጢአት ላይ እንዲፈርድ ስለሚያስገድደው የሰው ልጆችን ኃጢአት በሙሉ፡ አንድም ስንኳ ሳያስቀር በኢየሱስ ላይ በማድረግ ምክንያት ጌታ ኢየሱስ ራሱ በመስቀል ላይ የሰው ልጆች ሁሉ ኃጢአት ለመሆን በቅቷል (2ቆሮ 5:21) በዚህም ምክንያት ጌታችንና ራሱ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመተላለፋችንና በኃጢአታችን ምክንያት ሊመጣብን የነበረውን አስፈሪ ፍርድ፤ የቅዱሱን የእግዚአብሔርን የጽድቅ በቀል እና ቁጣ ሙሉ በሙሉ፤ ለእኛ እጅግ በሚዘገንነን፤ ለእርሱና ለአባቱ ግን ከሰው ልጆች አእምሮ በሚያልፍ፤ ማንም ሊደርስበትና ሊያውቀው በማይችል መጠን የለሽ አምላካዊ በቀል እና ቅጣት በመስቀል ላይ በቆየባቸው ሰአታት ተቀብሏል፡፡

2. የራሱን የጽድቅ መጠን ለሰዎች ሁሉ መስጠት፡-

እግዚአብሔር ከሰዎች የሚጠብቀውን የጽድቅ መጠን ማሟላት የሚችል ሰው በምድር ላይ ፈጽሞ ባለመኖሩ (ኢዮ4:17; 9:2፤ መክ7:20፤ ሮሜ 3:11-24፤ ገላ3:16) ፤ ኢየሱስ ለራሱ ሳይሆን በእርሱ ለሚያምኑ ሁሉ እነርሱ የፈጸሙት ሆኖ የሚቆጠሩላቸውን ጽድቅ ፈጸመላቸው (ሮሜ5:18-21) ፡፡ ፈጽሞ በመታዘዙም ምክንያት ለሚያምኑበት ሁሉ የተቆጠረላቸው ጽድቅ እግዚአብሔርን የሚመጥን ጽድቅ ወይም የራሱ “የእግዚአብሔር ጽድቅ” ይባላል (ሮሜ 3:21-24 ፤ 10:3-4) ውጤት፡- ይህ በመሆኑም ምክንያት በሥጋ በመጣው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እና እርሱ ምትክ ሆኖ በሠራለት ሥራ የሚያምን ማንኛውም ኃጢአተኛ ሰው

“ኢየሱስ ክርስቶስ ብቸኛ አዳኚ እና ጌታዬ ነው” ብሎ በልቡ፤ ከልቡ ባመነባት ቅጽበት በአማኙ ወቅታዊ ተለዋዋጭ ሁኔታ፤ ድካም ብርታት ወ.ዘ.ተ ላይ ፈጽሞ ያልተመሠረቱ ወይም በአማኙ የስሜትና የመንፈሳዊ ሕይወት መዋዠቅ ምክንያት ፈጽሞ የማይለዋወጡና ሊቀሩም፣ ሊቀየሩም የማይችሉ፤ ሁሉም ክርስቲያኖች እኩል የሚቀበሉዋቸው፤ ሙሉ በሙሉ ክርስቶስ በመታዘዙ እና በመስቀል ላይ በሠራው የቤዛነት ሥራ ብቻ የተገኙ የጸጋው ትሩፋቶች እጅግ ብዙ ናቸው፡፡

የዚህችም ትንሽ መጽሐፍ አላማ ይህንኑ ክብደቱን ኃይማኖት እና ዓለም ሊሸከሙት የማይቻላቸውን፤ እጅግ ታላቁን፤ አንድ ክርስቲያን በክርስቶስ በማመኑ ብቻ እንዲሁ የተቀበላቸውን፤ ለእርሱ በነጻ፤ እግዚአብሔርን ግን ውድና አንድያ ልጁን ዋጋ ያስከፈሉትን የመስቀሉን ሥራ ውጤቶች በጥቂቱ መግለጥ ነው፡፡

ቅዱስ መጽሐፍ በግልጽ እንደሚናገረው አንድ ሰው በፍጹም ልቡ በጌታ ኢየሱስ ካመነ፤ በመልካም ሥራው ወይም ሕግን በመጠበቁ ሳይሆን በጌታ በኢየሱስ ላይ ባለው እምነቱ ብቻ የሚከተሉት የማይለወጡ ፍጹማዊ ነገሮች (irrevocable absolutes) በእግዚአብሔር ዘንድ ተደርገውለታል፡፡ ስለሆነም አማኙ ክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ ምክንያት ምስጋናን እያቀረበ፤ እና መደነቅን በተሞላ ልብ ሆኖ እንዲያነብና እንዲጠቀምበት እንላለን፡፡

“ በውድ ልጁም፤ እንዲያው የሰጠን፤ የጸጋው ክብር ይመስገን ዘንድ፤ ይህን አደረገ ” (ኤፌ 1:6)

የወንጌል እውነት ቤተክርስቲያን የትምህርት ክፍል የተዘጋጀ

2011 ዓ.ም
ጅማ፡፡

አማኝ ጌታ ኢየሱስን የግል አዳኝ አድርጎ በተቀበለበት ቅጽበት ከእግዚአብሔር ዘንድ፤ በክርስቶስ ቤዛነት ምክንያት የተደረጉለት፤ ሊሻሩ የማይችሉ ፍጹማን ነገሮች

1. በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ ውስጥ ተካትቷል

1.1 አስቀድሞ ታውቋል፡፡ (ሮሜ 8:29, 1ጴጥ 1:2)

አማኙ በራሱ እውቀት ወይም ከእርሱ በሆነ አንዳች ብቃት ሳይሆን ሉዓላዊ በሆነው በእግዚአብሔር የዘላለም ዕቅድ እና ከፍጥረት ዕውቀት ውጭ በሆነ መለኮታዊ ውሳኔ ለልዩ ልዩ የእግዚአብሔር የማዳንና እና የመዋጀት ሥራዎች በእግዚአብሔር የዘላለም አሳብ ውስጥ ተካትቷል፡፡ በዚህም ሉዓላዊ ዕቅድና ዕውቀት አማካይነት አማኙ የእግዚአብሔር ልጅነትን በማግኘት፤ በኩር የሆነውን የኢየሱስ ክርስቶስን መከራውንም፤ ከብሩንም በመካፈል “ የልጁን መልክ ” እንዲመስል ተወስኖለታል፡፡ ከዘላለም ዘመናትም በፊት በነበረ በእግዚአብሔር የቀደመ እውቀቱ በመታወቁ ለዚህ ሕይወትና ከብር የሚያበቃውን ብቃት ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም በመታጠብና ፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመቀደስ አግኝቷል፡፡

1.2 አስቀድሞ ተወስኗል፡፡ (ሮሜ 8:29-30, ኤፌ. 1:5-11)

በየትኞቹም የዓለም ኃይማኖቶች አስተምህሮም ይሁን እምነት ሰው የፈጣሪው ወይም የእግዚአብሔር ልጅ መሆን ከቶ አይችልም፡፡ በዚህም ምክንያት የክርስትና ትምህርት ከፍተኛ ግብ የሆነውን፤ የአምላክን ሕይወት ስለመካፈልም ይሁን እርሱን በመምሰል ስለመኖር ያለውን እውነት ሳይሰሙት ይኖራሉ፤ ይሞታሉ (ሮሜ8:29፤ 1ጢሞ6:3፤ 4:7፤ ቲቶ 2:13፤ 2ጴጥ 1:2-3፤ 3:11-12፤ 2ቆሮ3:18)፡፡ ከፈጣሪ ዳግም ስለመወለድም የሚያበስረው የጌታ ኢየሱስ የምሥራችም (ወንጌል) ከአስተምህሮአቸው መገለጥ በላይ በመሆኑ የእምነቱ ዋነኛ መምህራን እንኳ ከቶ ሊረዱት አይችሉም (ዮሐ 3:7-12) ፡፡ የሁሉም እምነቶች ተመሳሳይ ጥያቄ ሊሆን የሚችለው “በየትኛው ጽድቃችን ወይም መልካም ሥራችን ነው የቅዱሱ አምላክ ልጆች መሆን የምንችለው እሱንስ መምሰል ምንለማመደው?” የሚል ይሆናል፡፡

እውነት ነው ማንኛውም ሰው የትኛውንም ዓይነት መልካም ሥራ ቢሠራ ወይም ከበደል በመራቅ ቢኖርም እንኳ የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን የሚያበቃ ሥራ

መሥራትም ሆነ ለዚያ የሚሆን ብቃትን ሊያገኝ ከቶ አይችልም። እውነተኛ ልጅ የሆነ አባቱ የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ይሠራል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ደግሞ አባት እግዚአብሔር የሚሠራውን ሁሉ መሥራት ስለሚጠይቅ ይህ መቼም የማይቻልና ተስፋ አስቆራጭ ሊሆን ይችላል። ቅዱሱ አምላክ ግን የሰው ልጆች ማድረግ የማይችሉትን ሁሉ ማድረግ እንዲችል ጌታ ኢየሱስን በሥጋ ሰውነት ላከው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም እግዚአብሔርን አባቴ ብሎ የጠራውም ሆነ ያረጋገጠው እግዚአብሔር የሚሠራውን ሥራ ሁሉ እንደሠራና፤ እንደሚሠራ በማሳየት (ዮሐ 5:17)፤ እንዲሁም አባት ለጌታ ለኢየሱስ እንዲሠራ የሰጠውን የቤዛነት ሥራ ሁሉ አንድም እንኳ ሳያስቀር በመሥራቱና በመፈጸሙ ነበር ። (ዮሐ 17:4)

በመሆኑም በልጁ ሥራ በኩል በእርሱ የሚያምኑትን ሁሉ ልጆቹ ለማድረግ እግዚአብሔር ከዘላለም ዘመናት በፊት (አማኙ ወደ ህልውና ሳይመጣ) አስቀድሞ በማይደረስበት አምላካዊ እውቀቱ ወስኗል። “አስቀድሞ ወሰናቸው” የሚለው ንባብ የሚገልጠው ልጅነቱ የተገኘው ፈጽሞ አማኙ ወደ ሕልውና ወደዚህ ዓለም ከመጣ በኋላ ባደረገው መልካም ሥራ ወይም ጥረት አለመሆኑን ነው።

አማኙ አስቀድሞ የተወሰነው የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ብቻ ሳይሆን ወደ ፍጹም የክርስትና ብስለት ይኸውም የበኩር ልጅ የሆነውን የኢየሱስ ክርስቶስን መልክ፤ አኗኗርና የክብር ሕይወት እንዲለማመድና እንዲኖር ጭምር ነው። በመሆኑም ዳግም የተወለደው ክርስቲያን “ የጌታ የክብር ሕይወት ” የሆነውን መልክ ለመምሰል ከክብር ወደ ክብር እየተለወጠ ይሄዳል (2 ቆሮ 3:18)፤ ይህ ለክርስቲያኖች ብቻ የተሰጠ መልካም እድል ነው።

1.3 አስቀድሞ ተመርጧል። (ሮሜ 8:33, 1ተሰ 1:4, ቲቶ 1:1, 1ጴጥ1:2)

እግዚአብሔር በልጁ በኩል የላከውን የምሥራች ቃል መቀበል እንዲችል፡ አማኙ በራሱ ሩጫና የጽድቅ ጥረት ሳይሆን፤ ከራሱ ከእግዚአብሔር በሆነ የምርጫ ጸጋ (Irresistable Grace) ተጠቃሚ ሆኗል (ሮሜ 9:10-21) ። በዚህም ምክንያት ለወንጌል ጥሪ በመታዘዝና በጎ ምላሽ በመስጠት እግዚአብሔር ለሰጠው የዘላለም ሕይወት ተስፋ ብቁ ይሆን ዘንድ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለመረጨት በቅቷል። እግዚአብሔር የመረጠው ስለሆነም የትኛውም ኃይል ኃጢአተኛ ነህ ብሎ በመረጠው ፈጣሪው ፊት ሊከሰውና ሊቃወመው ከቶ አይችልም። ከዚህም የእግዚአብሔር ምርጫ የተነሳ አማኙ ወንጌልን መቀበል ብቻ ሳይሆን፤ በወንጌል ምክንያት የሚመጣበት መከራም እንኳ ቢኖር ሊጸና የሚችልበትን ጸጋ ይቀበላል።

1.4 በእግዚአብሔር ተጠርቷል፡፡(ሮሜ 8:30, 1ቆሮ 1:9,1ተሰ 5:24)

እግዚአብሔር ሰውን በሚያድንበት የመዋጀት እቅዱ ሰዎችን ሁሉ የሚጠራው ወደ የትኛውም ኃይማኖታዊ ድርጅት ሳይሆን ወደ ልጁ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብረት ብቻ ነው፡፡ አማኙም በዚህ ኅብረት ውስጥ የሚገኘውን ተስፋና በረከት ሁሉ ከጠራው ታማኝነት የተነሳ ያለማቋረጥ ያገኛል፡፡ በዚህም መለኮታዊ ጥሪ (Irresistible calling) ምክንያት በነጻ የሚሰጠውን መዳንና የእግዚአብሔርን ጽድቅ ከመቀበል ባሻገር የዚህ ጽድቅ ውጤት የሆነውን ነገር ሁሉ በክርስቶስ ይቀበላል፡፡ አማኙ ከራሱ መልካምነት፣ እግዚአብሔርን ከመፍራቱ፣ ወይም ከገዛ ጽድቁ የተነሣ ሳይሆን፤ ከዚህ መለኮታዊ ጥሪ የተነሣ ማንም ሊገምተው በማይችል መክበር በቅዱሱ እግዚአብሔር ፊት ከክርስቶስ ጋር አብሮ ይከብራል፡፡

2. ከእግዚአብሔር ዳግመኛ (ለሁለተኛ ጊዜ) ተወልዷል

(ዮሐ 3:1-8, ዮሐ 1:12, ቲቶ 3:5)

በሰዎች አገር እና መንግሥት ውስጥ ዜጋ ሆኖ ለመኖር ከሰው መወለድ አማራጭ የሌለው ግዴታ ነው፤ እንዲሁ የእግዚአብሔር የሕይወት ሥርዓት በሚገዛበት በእርሱ መንግሥት ውስጥ ለመኖር ከራሱ ከእግዚአብሔር መወለድም ግዴታ ነው፡፡ ኃይማኖተኛው ሰው ምንም እንኳ እግዚአብሔርን በመፍራት ለመኖር ቢጣጣርም፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እና አሠራር ከራሱ ከእግዚአብሔር መወለድ እስካልቻለ ድረስ ግን ሰማያዊውን ዜግነትን ባለማግኘቱ ምክንያት መንፈሳዊው የሕይወት ሥርዓት ወደሚገዛበት መለኮታዊ ዓለም፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሊገባ ከቶ አይችልም (ዮሐ 3:3, 10፣ሐዋ 3:12) ፡፡

2.1 በእውነት ቃል (ወንጌል) ከእግዚአብሔር ተወልዷል፡፡(ያዕ 1:18, 1ጴጥ1:23)

አማኙ ግን ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ልጅነት ተወልዷል፡፡ ውኃው አንዳንዶች ከንባቡ አውድ ውጭ ቆመው እንደሚያስቡት የውኃ ጥምቀት እንዳይደለ ማስተዋል ያስፈልጋል፡፡ ጌታ ኢየሱስ በዚህ ክፍል ውስጥ ፈጽሞ ስለ ውኃ ጥምቀት እንዳላስተማረ ግልጽ ነው፡፡ አዕምሮአችን አስቀድሞ በዚያ መረዳት ስለተያዘ እንጂ ንባቡን ደጋግሞ ላነበበው ሰው አማኝ የሚወለድበት ውኃ የመስቀሉ ቃል ወይም ቅዱሱ ወንጌል መሆኑን ወድያውኑ ይረዳዋል፡፡ የውኃ ጥምቀት ቢሆን ኖሮ ብዙ አይነት የውኃ ጥምቀቶችን ለሚያውቀው የአይሁድ መምህር ነገሩ ግራ ባልገባው ነበር፤ ነገር ግን ጌታችን ዳግመኛ ሰውን

ስለሚወልደው ውኃ ያብራራው በእርሱ የመስቀል ላይ ሞት ስለሚገኘው የዘላለም ሕይወት በመግለጥ ነበር (ዮሐ 3:9-21)።

ክርስቶስ የጥምቀትን ሥርዓት ለቤተክርስቲያን የደነገገው ከትንሣኤው በኋላ መሆኑ ግልጽ ነው። በተጨማሪም የውኃ ጥምቀት አላማዎች ፈጽሞ ዳግም ከመወለድ እውነት ጋር እንደማይገናኙ ማስተዋል ያስፈልጋል። ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ዳግም የተወለደበትን ውኃ በጥንቃቄ ማጥናት ተገቢ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ሁለት ዓይነት ውኃዎች

1. **ቋሚ (ኩሬ)ውኃ** = የወንጌል ቃል (የመጽሐፍ ቅዱስ) ምሳሌ
(ኤፌ 5:26፤ ዮሐ 15:3, ዘጸ 30:17-21)
2. **ወራጅ ወንዝ** = የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ
(ዮሐ 7:37-39 ፤ 4:14፤ 1ቆሮ 6:11፤ ቲቶ 3:4)

ሀ. ክርስቲያን ዳግመኛ የተወለደበት ውኃ ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ የሰበከለት የመስቀሉ ላይ ሥራ ይኸውም የወንጌል ቃል ነው (1ጴጥ 1:23, ያዕ 1:18)

“ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ” (1ጴጥ 1:23)

“ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት እንድንሆን በእውነት ቃል አስቦ ወለደን” (ያዕ 1:18)

በዚህ ጉዳይ ላይ ሰባኪው ጠንቃቃ እንዲሆን ይመከራል። ሰው በውኃ ለመጠመቅ በመጀመርያ መወለድ ያስፈልገዋል፤ በመወለድ ወደ ህልውና ያልመጣን ሰውስ እንዴት በሌለበት ማጥመቅ ይቻላል?

በመሆኑም የወንጌል ባለ አደራው ደህንነት የሚገኝበትን ብቸኛውን የመስቀል ሥራ አማኙ በጥምቀት፤ በጌታ ራት፤ ለቤተክርስቲያን ገንዘብን በመስጠት፤ እና በሌሎች በጎ በሆኑ መንፈሳዊ ድርጊቶች እንዳይለውጣቸው ወይም እንዳይደምራቸው አጥብቆ ሊያስረዳው ይገባል። በዚህም የክርስቶስ የመስቀል ሥራ ለደህንነት ብቸኛውና፤ ተጨማሪ ነገር የማይገባበት ብቁ መሆኑን በማሳየት፤ ሰዎችን ዳግም የሚወልደው ውኃ፤ የመስቀሉ ቃል ከንቱ እንዳይሆን መጠንቀቅ ያስፈልገዋል (1ቆሮ 1: 17) ።

ለ. እንዲሁም ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዷል። (ዮሐ 1፡13፤ 3፡5-9)

ከመንፈስ ቅዱስ በመወለዱ ምክንያትም ሙት የነበረው መንፈሱ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረትን ማድረግ ችሏል። በዚህም ልደት አማካይነት የአምላክ ልጅነትን ክብር በማግኘት በኩር ለሆነው ለጌታ ኢየሱስ ታናሽ ወንድም የመሆን መብትን ተጎናጽፏል (ዕብ2፡10-13)። ከመንፈስ ቅዱስ በመወለዱም መንፈስ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ዘላለማዊ ሕብረት ውስጥ በመግባቱ፤ በምድር ሕይወቱ ሕያው በሆነውና በዳነው መንፈሱ አማካይነት፤ ከመንፈስቅዱስ ምስክርነትን እየተቀበለ ዘወትርም የጌታን ድምጽ እየሰማ መኖር ይችላል (ሮሜ 8፡14-16) ።

2.2 ልጅ ሆኗል። በግሪኩ “ Teknon” (A child of God)

ይህም አማኙ ከእግዚአብሔር መወለዱን ለማሳየት ሲውል፤ ክርስቲያኑ ጌታ ኢየሱስን ካመነበት ቅጽበት ጀምሮ ያለውን ጊዜና፤ በዚህም ልደት ምክንያት ብቻ በቀጥታ የእግዚአብሔር ወራሽ መሆኑን ማረጋገጫ ነው። እንደሚታወቀው ሁሉ ማንኛውም የተወለደ ልጅ ውርስን የሚያገኘው በእድሜው ብዛት ወይም ብስለት ወይም በባህሪው መልካምነት ሳይሆን ከአውራሹ በመወለዱ ምክንያት መሆኑ ይታወቃል። ክርስቲያንም ከእግዚአብሔር በመወለድ ባገኘው በዚህ የልጅነት መብት ብቻ ወራሽ መሆኑ ተረጋግጧል (ዮሐ 1፡12፤ 1ዮሐ 3፡2፤ ሮሜ 8፡16)። ይሁንና ይህ እግዚአብሔርን የመውረስ ሕጋዊ መብት ያለው ክርስቲያን ተንኮል ያልተቀላቀለበትን ንጹህ የእግዚአብሔርን ቃል ወተት እየጠጣ ወደ ሙሉ መንፈሳዊ እድገት ካልደረሰ በአስተሳሰቡና በኑሮው ሁሉ በሕጻንነት ጠባዩ መቀጠሉ እሙን ነው፤ ይህም በመንፈሳዊና በሥጋዊ ሕይወቱ ላይ ይንጸባረቃል።

2.3 ልጅ ሆኗል። በግሪኩ “ huios” (Sons & daughters of God)

(ገላ 3፡26፤ 2ቆሮ 6፡18)

ይህ ደግሞ የክርስቲያኑን እድገት፤ የሥጋ እድሜውን ሳይሆን መንፈሳዊ ብስለቱን፤ የወራሽነት መብቱን የማወቅ አቅም ላይ መድረሱን ያሳያል። አንድ ሕጻን ከተወለደበት ጊዜ ጀምሮ የመውረስ መብቱን ቢጎናጸፍም፤ ለዛ የሚመጥነውን ዓይነት ኑሮ አስተሳሰብ፤ እውቀትና እርግጠኝነት ሁሉ በእርሱ ዘንድ አናገኝም። ቢሆንም ዳግም የተወለደው አማኝ መንፈሳዊ ሕይወቱን ሊያሳድግ የሚችለውን የቃሉን ወተት እየጠጣ የወንድሞች ሁሉ በኩር ወደሆነው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ አስተሳሰብና፤ የሕይወት ሥርዓት እያደገ ይመጣል። በዚህም ብስለት የእግዚአብሔርን መልክ ወይም ሕይወት እየገለጠ ከክብር ወደክብር ይሻገራል።

3. አዲስ ፍጥረት ሆኗል (2ቆሮ 5:17, ገላ 6:15, ኤፌ. 2:10)

ፍጥረት የሚለው ቃል ሁል ጊዜም የሚገልጠው የአንድን ፍጡር የባህርይ ተዋርሶ እና እንደ ፍጥረቱ ባህርይ የሆነ የሕይወትን ምልልስን፤ የመኖር ዘይቤ ወይም በየወገኑ የሆነ ሥርዓተ ሕይወትን ነው (ዘፍ 1:20-28) ማንኛውም ሰው በወንጌል ሲያምንና፤ ከእግዚአብሔር ዳግመኛ በመወለድ ልጅነትን ሲያገኝ አዲስ ፍጥረት ይሆናል፤ አሮጌውም ነገር ሁሉ እንዳልነበር ሆኖ ያልፋል። ይህም ቀርቶአል ወይም አልፎአል የምንለው አሮጌ ነገርም በቀደመው ፍጥረታዊው ሰው ይፈጸም የነበረው አሮጌው የኑሮ ዘይቤና ልምምድ ነው። ይህ በወደቀውና ሁልጊዜም ተሸናፊ በሆነው የቀደመው አሮጌው ሰውነት ላይ ይሠራ የነበረው የአመጸኝነት የኑሮ ዘይቤና ሥርዓት በሙሉ በአዲሱ ፍጥረት ላይ እንዳይሠራ ተወግዷል።

በፍጻሜ ዓለም በሰው ልጆች ኃጢአትና አመጽ ምክንያት ይህ አሁን የምንኖርበት አሮጌው ዓለም ከነሥርዓቱና የመኖር ዘይቤው ጋር እንደሚያልፍና፤ አዲስና ጽድቅ የሞላበት የሕይወት ሥርዓት ያለው ዓለም እንደሚመጣ፤ እንዲሁ በተመሳሳይ ሁኔታ አማኙ ክርስቶስን በተቀበለበት ቅጽበት አሮጌውና የቀደመው አዳማዊ የሕይወት ሥርዓቱ በሙሉ በአዲስና ጽድቅ በሞላበት አዲስ የሕይወት ዓለም፤ በራሱ በእግዚአብሔር ሕይወት የተሞላ ይሆናል። በዚህም አዲስ የሕይወት ዓለም ኑሮ ለመመላለስ እንዲችል፤ አማኙ ለዚህ ሕይወት የሚመጥን በመደረግ፤ አዲስ ፍጥረት ሆኖ፤ ለእግዚአብሔር ክብር በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጥሯል።

- 3.1 ከእግዚአብሔር የተወለደ (ዮሐ 1:12), ከሥጋና ደም ፈቃድ ያልተወለደ (ዮሐ 1:13)
- 3.2 ዜግነቱ ሰማያዊ የሆነ (ፊልጵ 3:20) አይሁዳዊ ወይም ግሪካዊ መሆን ያልቻለ (ቈላ 3:11)
- 3.3 ከምድራዊ ነገድ፣ ቋንቋ፣ ሕዝብ፣ ወገን እርግማን ነፃ የወጣ (ራዕ 5:9-10)
- 3.4 በምድር ላይ ዘላለማዊ አገር የሌለው (ዕብ 13:14)፤
- 3.5 በምድር ለሚኖሩ የተላከ መልዕክተኛ (2ቆሮ 5:20) ሆኗል።

ማስታወሻ፦ ጌታ ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ የዓለም ሕዝቦች በሁለት ወገን ይከፈሉ ነበር፤ አይሁድና አህዛብ። አህዛብ የሚባሉት ከእስራኤል ውጭ ያሉት አብዛኛው የዓለም ሕዝቦች በመሆናቸው መጽሐፍ ቅዱስ ሁሉንም ግሪክ በሚለው ስም ጠቅልሏቸዋል። በመሆኑም በሥጋ የአብርሃም ዘር ከሆኑት ከእስራኤል ውጭ ያለው ሌላው አንባቢ ሁልጊዜም “ግሪክ” እርሱ የሚኖርበትን የአህዛብን ምድር እንደሚወክል ማወቁ ተገቢ ነው።

4. ቤዛ አግኝቷል፤ ከዚህም የተነሣ ተዋጅቷል (The Redeemed) (ሮሜ 3:24, ቆላ 1:14, 1ጴጥ 1:18)

ቤዛ:- ማለት “ምትክ፣ ክፍያ፣ በምትክነት የሚሰጥ፣ የሚከፈል ፤ ሌላውን ለማዳን ራስን አሳልፎ መስጠት” ማለት ነው። በመሆኑም አማኝ በእርሱ ፈንታ የኃጢአቱን ቅጣት የተቀበለለትን ቤዛ፤ ምትክ (ክርስቶስን) አግኝቷል። ጌታ ኢየሱስ ደግሞ የአማኙ ፍርድ ይቀርለት ዘንድ ለእርሱ ምትክ (ቤዛ) ሆኖለታል (1ጢሞ 2:5-6)።

መዋጀት:- ላልቶ ሲነበብ “አንድን ነገር ካለበት ሁኔታ ዋጋ ከፍሎ ነፃ ማውጣት” ሲሆን ጠብቆ ሲነበብ “ካሉበት ሁኔታ በተከፈለው ዋጋ ምክንያት ነፃ መውጣት” ማለት ነው። ኢየሱስ ቤዛ አድርጎ ራሱን በመስጠት እንዲሁም በደሙ ዋጋ አማኙን በመዋጀት ከኃጢአት ባርነትና ከዘላለም ፍርድ ነፃ አውጥቶታል። (ሐዋ 20:28)

በውጤቱም አማኙ ምንም እንኳ እንደማንኛውም ሰው ኃጢአትን ያደረገ በደለኛ ቢሆንም ክርስቶስ የእርሱ ምትክ ሆኖ ስለተቀጣለት ወይም ቤዛ ስለሆነለት፣ እርሱ ደግሞ በተራው የክርስቶስን ጽድቅ በመቀበል እና የራሱ አድርጎ በመቁጠር እንዲያው በጸጋው ጸድቋል። በዚህም ክርስቲያኑ የእድሜ ዘመን ኃጢአቱን ሁሉ ሥርዓት አንዴ ለዘላለም በመቀበል፤ እግዚአብሔር ያለ ልክ ወደሚወደው ወደ ልጁ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ፈልሷል፤ (ሙሉ በሙሉ ገብቷል)። ይህም የሆነው መዋጀቱ የተገኘበት ቤዛ በዋጋ የማይሰላው የልጁ ክቡር ደም በመሆኑ ብቻ ነው።

“ቅዱስ አባት ሆይ ልጅህ ለቤዛነት ሥራ ወደ መታረድ ሲሄድ ታግሰህ ዝም ብለህልና፤ ቅዱስ ኢየሱስ ሆይ በእኛ ምትክ ዘግናኙን እና አሳፋሪውን ኃጢአታችንን ለመሸከም እንዲሁም ማንም ሊቋቋመው የማይችለውን የቅዱሱን አምላክ አስፈሪ ቁጣ ለመታገስ ፈቅደሃልና እናመሰግንሃለን ”

5. ከእግዚአብሔር ጋር ታርቋል (The Reconciled)

5.1 በእግዚአብሔር የማስታረቅ አሠራር (2ቆሮ 5:18-19, ቆላ 1:20)

ራሱን ከቅዱሱ አምላክ ጋር ማስታረቅ የማይችለው ምስኪኑ ሰው እግዚአብሔር ፍጥረቱን ከራሱ ጋር ባስታረቀበት የማስታረቅ ቃል በማመን ብቻ ከፈጣሪው ጋር የታረቀ አዲስ ፍጥረት ለመሆን ችሏል። በውጤቱም አማኙ ከቅዱሱ አምላክ ጋር በግሉ የታረቀ ብቻ ሳይሆን፣ ሰዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር በክርስቶስ ኢየሱስ

እንዲታረቁ የሚያደርገው የማስታረቅ ቃልም ተሰጥቶታል። ይኸውም ሰዎችን ሁሉ ለአዲስ ፍጥረትነት የሚያበቃው የማስታረቅ ሥራ የተከናወነበት ምክንያት የአማኙ በጎነት ሳይሆን በመስቀሉ ላይ የፈሰሰው ደም ብቻ ነው።

5.2 ከእግዚአብሔር ጋር (ሮሜ 5:10, 2ቆሮ 5:20, ኤፌ. 2:14-17)

አማኙ መታረቁን ያገኘው ከራሱ ከእግዚአብሔር የተነሣ ብቻ በመሆኑ፤ የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጽሞ እንደማያገኘው እንዲተማመንና ይልቁንም መታረቁን ባገኘበት በኢየሱስ ክርስቶስ ምክንያት መዳኑ የተረጋገጠ መሆኑን ያጸናለታል። ይህም መታረቅ ባመጣለት ብቃት ምክንያት በራሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ወይም ብቃት መጠን ወደ አባት ያለምንም ፍርሀት በዋስትና መግባት ችሏል። በዚህም የተረጋገጠ መዳን ምክንያት እውነተኛ ክርስቲያን በገዛ ጽድቁ ሳይሆን መታረቁን ባገኘበት በጌታችን በኢየሱስ በኩል በራሱ በእግዚአብሔር ደግሞ እየተመካ ይኖራል።

6. ኃጢአቱ በሙሉ ወደ ኢየሱስ ተሻግሮለታል

(ኢሳ 53:6, ሮሜ 4:25, 2ቆሮ 5:21, ገላ 3:13, 1ጴጥ 2:24)

ጌታ ኢየሱስ ፈጽሞ ንጹህና ኃጢአት ከቶም የማያውቀው ብቸኛው ሰውነት ነው። ነገር ግን እርሱን ለሞት ያበቃው በዓለም ላይ ያለውን የእያንዳንዱን ሰው ኃጢአት ለመሸከም በመፍቀዱ ነበር። በዚህም ምክንያት የሰው ዘሮችን ሁሉ ኃጢአት በራሱ ላይ በማድረጉ እና እነርሱ ሊቀበሉት የሚገባቸውን የኃጢአት ደመወዝ የሆነውንም ሞት በእነርሱ ሥፍራ በመሆን ሊቀበል በመፍቀዱ የእርሱ ሞት ብቻ “በምትኩነት መሞት” /Substitutionary death/ ሊባል ችሏል።

የአማኙ የእድሜ ዘመን በደልና መተላለፉ ሁሉ በመስቀል ላይ ወደ ጌታ ኢየሱስ ተሻግሮለታል፤ በውጤቱም ጌታ ኢየሱስ ስለአማኙ በደል አልፎ ተሰጥቷል። የአማኙ በደል ወደ ክርስቶስ መሻገሩ ብቻ ሳይሆን በተመሳሳይ ሁኔታ የክርስቶስ የሆነውም ጽድቅ ወደ አማኙ ተላልፎለታል። የዚህም ጽድቅ ባለቤት ራሱ እግዚአብሔር ቢሆንም አማኙ ግን ክርስቶስን ባመነበት ቅጽበት ይህ ጽድቅ በእርሱ ውስጥ እንዲሆን አድርጎለታል። ስለሆነም ይህ ጽድቅ አማኙ ካመነ በኋላ ሰርቶ ሚያመጣው ሳይሆን፤ ክርስቶስን ባመነበት ቅጽበት እግዚአብሔር በውስጡ ያረገለት ጽድቅ (Imputed Righteousness) ነው። በዚህም የክርስቶስ የሆነው ጽድቅ ለአማኙ የራሱ ጽድቅ ሆኖ ተቆጥሮለታል። ኃጢአቱ በሙሉ ወደ ክርስቶስ ስለተሻገረለትም ወደፊት ለጽድቅ ብቻ መኖር ይችላል።

7. ኃጢአቱ በሙሉ ይቅር ተብሎለታል

(ሮሜ 4:6-8, ዕብ 10:14-18)

ይቅርታ ይቅር ባዩን የባለፈውን በደል እንዳልተፈጸመ አርጎ እንዲቆጥርና፤ ይቅርታ ተቀባዩንም ደግሞ ወደፊት በደል አልባ እንደሆነ እንዲቆጥር የሚያደርግ አሠራር ነው። ኃጢአት ከሰው በሆነ በየትኛውም ኃይማኖታዊ ጥረት ወይም በጎ ሥራና መልካም ፍላጎት ይቅር የማይባልና በእግዚአብሔር ችሎታ ብቻ የሚፈጸም ነው። እግዚአብሔር የአማኙን ጽድቅ ወይም በደል መነሻ ሳያደርግ ከራሱ አምላካዊ ጽድቅ የተነሣ፤ በልጁ ደም በኩል የሚያምኑትን ሁሉ ኃጢአታቸውን ይቅር ብሏል። አማኙም በእምነት በኩል የኃጢአቱን ይቅርታና ለዘላለም የሆነውን የማይደገም ስርየት ተቀብሏል። በዚህም ቅዱሱ እግዚአብሔር የደካማውን ግን የእውነተኛውን አማኝ የቀደመ አመጽ እንዲሰረይ፤ ያሁኑ ኃጢአቱ እንዲከደንለት፤ የነገውም ድካሙ እንዳይቆጠርበት ለማድረግ ችሏል። ከዚህም ያነሰ የወንጌል ውጤት ከቶ የለም። ይህም እግዚአብሔር ልጁ በመስቀል ላይ በሠራው የማዳን ሥራ ስለረካ እና በዚህም ምክንያት በልጁ የሚያምኑትን ሁሉ ይቅር በማለቱ የተገኘ ነው።

8. ኃጢአቱ በእግዚአብሔር ችሎታ ተሰርዖለታል

Propitiation of sins (ሮሜ 3:25-26, 1ዮሐ 2:2, 4:10፤ ዕብ 10:1-18)

የብሉይ ኪዳን መስዋዕቶች ሊያከናውኑት ያልቻሉት ዋነኛው ነገር የአንድን ሰው የእድሜ ዘመን ሁሉ ኃጢአት አንዴ ለዘላለም ማስወገድ አለመቻላቸው ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎትና ፈቃድ ደግሞ የእርሱ የሆኑትን ሁሉ የባለፈ ጊዜ አመጸቸውን፤ የአሁኑን እና የሚመጣውን ኃጢአታቸውን ሁሉ በአንድ መስዋዕት ለዘላለም ማስወገድ ነበር። በዚህም የእግዚአብሔር ፍላጎትና ፈቃድ መሠረት ኢየሱስ ለአማኙ የዘላለምን የኃጢአት ይቅርታና ስርየት ለማስገኘት ራሱን አንድ ጊዜ ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ።

“ተቀመጠ” የሚለው ቃል በአማኙ የኃጢአት ስርየት ጉዳይ የሚፈጸም፤ ከዚህ በኋላ የሚቀርብ መሥዋዕት አለመኖሩን ማሳያ ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ አንድ መሥዋዕትነት ምክንያት ክርስቲያን የእድሜ ዘመኑን የኃጢአቱን ስርየት አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለዘላለም ተቀብሏል። የዚህም ስርየት ውጤቱ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ቁጣ ሙሉ በሙሉ በራሱ ላይ በመሸከሙ፡ በእርሱ ያመነው አማኝ ፈጽሞ የእግዚአብሔር ቁጣ ለዘላለም እንዳያገኘው ማድረግ ነው።

እግዚአብሔርም ለክርስቲያኑ ያስቀረው አንድም ቁጣ የለምና፤ ይህ የዳነ ክርስቲያን ሙሉ በሙሉ ከፍርድ ፍርሃት ነጻ በመሆን፤ በእርሱ ላይ ሊመጣ የነበረውንና በክርስቶስ ላይ የወደቀውን ያን አስፈሪ ፍርድና፤ የእግዚአብሔርን ቁጣ በሚያስብ ጊዜ የሚናገረውን በማጣት በመስቀሉ ሥር ለዘላለም በክርስቶስ ፍቅር ታሥሮ ይቀራል። “ሀሌ ሉያ ለታረደው በግ!!”

9. “የእግዚአብሔር ጽድቅ” ሆኗል

(ሮሜ 3:24፣ 5:1, 9፣ 8:30, 1ቆሮ 6:11, 2ቆሮ 5:21፣ ቲቶ 3:7)

የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በግልጽ ከሚያስተምሩን እውነታዎች አንዱና ዋነኛው ነገር በምድር ላይ ሁለት ዓይነት ብቻ ጽድቆች መኖራቸውን ነው። እነርሱም በዓለም ላይ ያሉ ክርስቶስን የሚቃወሙ ኃይማኖቶች ሁሉ የሚሰብኩትና በሰዎች ጥረት ላይ የተመሠረተው “የሰው ጽድቅ” እና በወንጌል የተገለጠውና በሐዋርያት የተሰበከው የምሥራች ይኸውም የራሱ “የእግዚአብሔር ጽድቅ” ናቸው። (ሮሜ 3:21-22;28፣ 9:30-33፣ 10:3፣ ኢዮ 32:1-2፣ 2ቆሮ 5:21)።

የሰው ጽድቅ የምንለው ሰው የፈጣሪውን ሕግጋት ሁሉ ጠብቆ፤ በራሱ ጥረት ለማግኘት የሚሞክረው ጽድቅ ሲሆን በዚህም “ የሰው ጽድቅ ” በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ እስከ ዛሬም ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ሊጸድቅ የቻለ አንድም ሰው ከቶ አልተገኘም (ኢዮ 9:2፣ ኢሳ 64:6፣ መክ 7:20፣ ሮሜ 3:11-31)።

በዚህም ምክንያት ሰዎች ሁሉ በእምነት ብቻ ተቀብለውት የራሳቸው እንዲያደርጉት እግዚአብሔር የራሱ ጽድቅ የሆነውን ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ላከው። ጌታ ኢየሱስም በዚህ ምድር ላይ እግዚአብሔርን የሚያክለው እና የሚመጥነው ጽድቅ ሆኖ ተመላለሰ። እግዚአብሔርም ደጋግሞ በእርሱ ደስ እንደተሰኘበትና የሚወደው ልጁ እንደሆነ ይመሰክርለት ነበር (ማቴ 17:5) ።

ሐዋርያው ጳውሎስም እንደነገረን ጌታ ኢየሱስ የእርሱን ጽድቅ ለሚያምኑበት ሁሉ እንዲሆን፤ እንዲሸጋገር ያደረገው በመስቀል ሞት ጊዜ በተደረገው የሥፍራ ልውውጥ (Positional change) ጊዜ ነበር። እግዚአብሔር የዓለሙን ሁሉ ኃጢአት በልጁ ላይ ባደረገባት በዚያች ሰአትና ቀን የኢየሱስን ጽድቅ ደግሞ በእርሱ በሚያምኑበት ሁሉ ላይ አድርጎአል። በመሆኑም አንድ ሰው ጌታ ኢየሱስን ሲቀበል የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይቀበላል ማለት ነው። አስገራሚው ውጤት ግን አማኙ ኃጢአቱ በሙሉ በክርስቶስ ላይ በመሆኑ ኢየሱስ የአማኙ “ኃጢአት” ሆኖ መቀጣቱ እና፤ በልውውጡ አማኙ ራሱ ለማመን በሚያስቸግር

የምስራች በክርስቶስ ቦታ በመሆን “የእግዚአብሔር ጽድቅ” መሆኑ ነው። ስለዚህም አማኝ በእርሱ ዘንድ ያለው ጽድቅ በገዛ እጁና ብቃቱ ያገኘው ሳይሆን ከክርስቶስ ወደ እርሱ የተሸጋገረና በእርሱ ውስጥ የገባ ጽድቅ (Imputed Righteousness) ነው።

ጽድቅና የእግዚአብሔር ጽድቅ እጅግ በጣም ያለያያሉ፤ ጽድቅ ማለት በምድር ሕይወቱ ከሌሎች ሰዎች የተሻለ በጎ ሰው ሲሆን ይኸውም ምድርን የሚመጥን ጽድቅ ነው። ሆኖም የትኛውም የጽድቅ ሥራ ሰማይን ሊመጥን ከቶ አይችልም፤ ክርስቲያን ግን የኢየሱስን የእግዚአብሔርን ጽድቅነት በማመንና በመቀበል እራሱ ክርስቲያኑ በክርስቶስ ሥፍራ ሆኖ የራሱ የእግዚአብሔር ጽድቅ ሆኗል (ሮሜ 3:21-24፣ 2ቆሮ 5:21)። ይህም አማኝ ጸጋውን በእምነት በመቀበሉ ብቻ ያገኘው እንጂ ከቶውንም በራሱ ብቃት ያገኘው አይደለም። በራሱ ማንነት እና የጽድቅ ጥረት ፈፅሞ ጽድቅ መሆን የቻለ ከቶ ማንም የለም። ለአማኝ ጽድቅም፣ ቅድስናም፣ ቤዛነትም፣ የተደረገለት ከራሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ብቻ ነው (ሮሜ 3:11-31፣ 1ቆሮ 1:30-31፣ ገላ2:16)።

10. በእግዚአብሔር ፊት ሙሉ ተቀባይነትን አግኝቷል

10.1 **ጽድቋል።** (ሮሜ 3:22፣ 1ቆሮ1:30፣ 6:11፣ 2ቆሮ5:21፣ ፊልጵ 3:9)

ማንኛውም ሰው በቅዱሱ አምላክ ፊት ተቀባይነት ለማግኘት የሚያበቃ ጽድቅ ማቅረብ አይችልም፤ ወይም በእግዚአብሔር ፊት የሰው ልጅ በራሱ ጥረት እና መልካምነት እንዲሁም የፈጣሪውን ሕግ ጠብቆ መጽደቅ አይችልም። በዚህም ምክንያት በምድር ላይ እስከዛሬ ድረስ ከሥጋ አባትና እናት ተወልዶ በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅ መሆን የቻለ በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ ፣ አንድም ሰው ከቶ የለም፤ (ኢዮ 4:17፣ 9:2፣ መክ 7:20፣ ኢሳ 64:6፣ ሮሜ 3:11፣ 20) ። ክርስቶስ ግን የእግዚአብሔር ጽድቅ ሆኖ ወደዚህ ዓለም መጣ። ክርስቲያን ለዘላለም በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ይኖረው ዘንድ የክርስቶስ የሆነው ብቃትና ጽድቅ ሁሉ ለእርሱ ሆኖ ተቆጥሮለታል (ሮሜ4:22-25) ። አማኝ ክርስቶስን እንዲለብስና አይሁዳዊ ወይም ግሪካዊ ማንነቱ በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ እንዲሸፈንና በክርስቶስ ብቃት እንዲቀርብ ተደርጓል (ገላ3:26-28)።

10.2 **ተቀድሷል።** (በእግዚአብሔር ፊት 1ቆሮ 1:30፣ 6:11)

ቅዱስነት ከሁሉም በላይ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብና፤ ከእርሱ ጋር አብሮ ለመኖር ዋነኛው ምስጢር ሲሆን፤ “እኔ ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ”

የሚለውን አምላካዊ ትእዛዝ ሟሟላት የቻለ ግን ማንም ሰው ባለመኖሩ የተፈለገውን የቅድስና መስፈርት ለሟሟላት የቻለው ራሱ በሥጋ የተገለጠው እግዚአብሔር፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነበረ። ይህም እግዚአብሔር ደካማው እና ቶሎ የሚሰተውን የሰውን ልጅ በዘላለም መቀበል ለመቀበልና የሰው ልጆችም ርኩስ ነኝ፤ በደለኛ ነኝ፤ እያሉ ከእርሱ ፊት እንዳይሸሹ እንዳይርቁ፤ ይልቁንም በእምነትና በድፍረት ከሙሉ ዋስትና ጋር ወደእርሱ እንዲጠጉ ያደረገበት አምላካዊ የመዋጅት ጥበቡ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ቅዱስ ሰውነቱን አማኙን እንዲወክል አድርጎ አንድ ጊዜ ለዘላለም በእግዚአብሔር ፊት በመስዋዕት ስላቀረበ የሚያምኑበትን ሁሉ አንዴ ለዘላለም ቀድሷቸዋል (ዕብ10:14-23)። ስለዚህም ማንም ሊቆጥራቸው የማይችላቸውን የምድራችን ክርስቲያኖች ሁሉ ወደ እግዚአብሔር በእምነት ይገቡና ይቀርቡ ዘንድ ወደ ክብር አምጥቶአቸዋል። ስለዚህም ምክንያት አማኙ ለኃጢአቱ ስርየት ከዚህ በኋላ ምንም ዓይነት መስዋዕት የማይቀርብለት ለዘላለም ፍጹም የሆነ ቅዱስ ሰው ሆኖአል። አማኝ ከዚህ ወዲህ ቅዱስ ለመባል ወይም ለመሆን የሚሠራው ምንም ነገር የለም፤ የሚያደርጋቸው ማናቸውም በጎ ነገሮች ሁሉ ከቅዱስነቱ የመነጨ የማንነቱ መገለጫዎች ናቸው (ራዕ 22:11)።

10.3 ለዘላለም ፍጹም ሆኗል። (perfected forever) (ዕብ 10:14)

በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነትን ለማግኘት ማንኛውም ሰው የግድ ቅዱሱ አምላክ ያስቀመጠውን የፍጹምነት መስፈርት ሊያሟላ ይገባዋል። በየትኛውም ኃይማኖት ውስጥ ያሉ ሰዎች ቢሳካላቸው ትልቁ ጥረታቸው ፈጣሪያቸው ፊት ምንም አይነት እንከን በደል መተላለፍ የሌለበት ፍፁም ሰው ሆኖ መገኘት ነው። ለዚህም ይመስላል ኃይማኖቶቹ ምንም እንኳን በስምና በአምላካቸው ስም የተለያዩ ቢመስሉም ለፍጹምና የሚያደርጉት ሥርዓት እና ልፋት ሁሉ ግን ተመሳሳይነት ያለው፤ ይሁንና ማንም ሥጋን የለበሰ ሰው ይህንን ፍጹምና በጥረቱ ማግኘት እንደማይችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በዚህም ምክንያት በየትኛውም የዓለማችን ክፍል የሚገኝ እና በየትኛውም የኃይማኖተኛነት ደረጃ ላይ የሚገኝ ሰው በፈጣሪው ፊት ለመቆም የሚያስችለው ብቃትና ፍጹምና አለኝ ብሎ አያምንም።

ክርስቶስ ግን እርሱ ብቻ በፍጹምነት የተመላለሰበትን ቅዱሱን ሰውነት ለዘላለም የኃጢአት ስርየት ማግኛ በማቅረቡ የቀደሳቸውን ሁሉ አንዴ ለዘላለም በእግዚአብሔር ፊት በእራሱ መጠን፤ እንከን አልባ እና ፍፁማን ሆነው

እንዲቆጠሩ አድርገውአቸዋል። ማንኛውም ኃጢአተኛ ክርስቶስ ኢየሱስን አማራጭ የሌለው አዳኝ እንደሆነ አምኖ ቢቀበል በዚያው ቅጽበት ከነሙሉ ድካሙና ያልበሰለ ክርስትናው ጭምር የክርስቶስን ፍጽምና ይቀበላል። “አድርገውአቸዋል” የሚለው ቃል ሁልጊዜም ተደራጊው ክፍል ራሱን ለዚያ ነገር ማብቃት፣ እና አድራጊ መሆን አለመቻሉን ማሳያ ነው (ዕብ 10፡ 14 ራዕ 5፡10፣ ሮሜ 8፡30)።

10.4 በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ርስት ተካፍሏል። (ቈላ 1፡12, ኤፌ 1፡11)

አማኝ በክርስቶስ ተቀባይነት ልክ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ከማግኘቱ የተነሳ ከክርስቶስ ጋር የእግዚአብሔር ወራሽና፣ በእግዚአብሔር ዘንድ ያለውን የክብር ርስት ከሚያምኑ ሁሉ ጋር ተካፋይ ሆኗል፤ ከሁሉ በላይ የሆነውንም ርስት፣ እርሱም የእራሱ የእግዚአብሔር ሕይወት የሆነውን መንፈስ ቅዱስንም በመቀበሉ ሊመጣ ያለውን ክብርና ሕይወት ሁሉ እንደሚወርስ ማረጋገጫ አግኝቷል፤ ቅዱሳን ሁሉ ከተቀበሉት ከዚህ ዓይን ካላየው፣ ጆሮ ካልሰማው አስደናቂ ርስት በብርሃን ተካፍሏል፤ ክርስቲያን ነውና ሁሉም ነገር ወደፊት ሳይሆን አሁኑኑ የተረጋገጠ ነው፤ ይህም የሆነለት በአማኙ ከራሱ በሆነ ጽድቅ ወይም መጣጣር ሳይሆን በወንጌል በማመኑ ምክንያት ለዚሁ አስቀድሞ ለተወሰነ ርስት ስለበቃ ነው (ገላ 3፡2-5)።

11. በእግዚአብሔር ፊት ከብሯል (Glorified) (ሮሜ 8፡30)

ጌታ ኢየሱስ ወደ አባቱ እንዲህ ሲል ጸልዮ ነበር

“እኛም አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን፥ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ፥ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ፤ እንዲሁም ዓለም አንተ እንደ ላክኸኝ በወደድኸኝም መጠን እነርሱን እንደ ወደድሃቸው ያውቃል።”
(ዮሐ 17፡22፣ 23)

በመሆኑም ሰዎች ሁሉ የኢየሱስን ክብር በነጻ ለማግኘት በወንጌል አማካኝነት ተጠርተዋል (2ተሰ 2፡14)። አ! ይህ እጅግ በጣም ክብርና ታላቅ ጥሪ ነው። ከአእምሮአችን ዕውቀትም በላይ ነው። ይህንንም የምስራች መቀበል የክብር እምነት ውስጥ መግባት ነው (2ጴጥ 1፡1) ። በዚህም እምነት ምክንያት የክብር ተስፋ ያለው ኢየሱስ በክርስቲያኖች ሁሉ ውስጥ ከነሙሉ ክብሩ ይኖርባቸዋል (ቈላ 1፡27)። ስለዚህ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ እጅግ ከመታወቅ የሚያልፍና ከሰው መለኪያ ሁሉ በላይ የሆነ የርስት ክብር ባለጠግነት አለ (ኤፌ 1፡18)።

በመሆኑም አማኝ የክርስቶስ ክብር በመሆን (2ቆሮ 8:23)፤ በክርስቶስ መከራ ወደ ልጅነት ክብር የመጣ(ዕብ2:10)፤ የክብር መንፈስ የሚያርፍበት (1ጴጥ4:14)፤ የክብርም ዕቃ ስለሆነ (2ጢሞ 2:21)፤ ክርስቶስን ለመምሰል ደግሞ ከክብር ወደ ክብር የሚለወጥ (2ቆሮ 3:10)፤ ሊገለጥ ካለውም ክብር በተስፋ የሚካፈል (1ጴጥ 5:1)፤ እንዲሁም ሕይወቱ የሆነው ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ከክርስቶስ ጋር በክብር የሚገለጥ ሆኗል (ቈላ 3:4):: ከሁሉም በላይ ደግሞ “መክበር” (Glorification) የትንሣኤን አካል መልበስ ማለት ስለሆነ አማኙ በፊተኛው ትንሣኤ በክርስቶስ የትንሣኤ ክብር የመነሳት ተስፋን አግኝቷል።
(1ቆሮ 15:35-57፣ 1ተሰ 4:13-18፣ ራዕ 20:6)

12. የዘላለም ሕይወትን አግኝቷል

(ዮሐ 3:15 ፣ 10:28 ፣ 20:31, ሮሜ 8:1, ኤፌ 2:8, 1ዮሐ 5:11-12)

ትክክለኛው የወንጌል ኃይማኖት ከሌሎች ሁሉ ኃይማኖቶች እና ክርስትና መሰል ከሆኑ አፍአዊ እምነቶች የሚለይበት አንዱና ዋነኛው ነገር፤ ሰው የዘላለምን ሕይወት እዚሁ ምድር ላይ ገና በሥጋ ሕይወት እየኖረ ሳለ እንዲያገኝ ማስቻሉ ነው። ወንጌልን የምሥራች ቃል እንዲሆን ያደረገው ዋነኛ ምስጢርም መዳን፤ መጽደቅ፤ መውረስ፤ መክበር፤ የዘላለምን ሕይወት ማግኘት፤ ከኩነቴ ነጻ መውጣት፤ ወዘተ... የሚባሉት በወንጌል የማመን ውጤቶች በወደፊት አንቀጽ (future tense) አለመገለጣቸው ነው።

በየትኛዎቹም የዓለም ኃይማኖቶች ስለዘላለም ሕይወት አስተምህሮቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ሁሉንም ግን በሁለት ዋና ዋና ነገሮች የዘላለም ሕይወት ትምህርታቸው ከወንጌል ኃይማኖት ይለያቸዋል። ሁሉም የዘላለምን ሕይወት ወደፊት የሚመጣ ጊዜ (something) ሲሆን፤ ይህም ባለመሞት ለዘላለም በደስታ ብቻ መኖር ነው ብለው ይረዱታል። ጊዜውንም በተመለከተ በፍጻሜ ዓለም የሚታወቅና የሚመጣ ሲሆን፤ ይኸውም በማያቋርጥ ደስታ ብቻ የምንኖርበት ጊዜ ነው ብለው ማመናቸው ያመሳስላቸዋል።

እርግጥ ነው በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው ሁሉን አዲስ እንደሚያደርግ እና ፍጹም ደስታ ያለበትን አዲስ የሕይወት ሥርዓት እንደሚያመጣ ለክርስቲያኑ ቃል ገብቶለታል (ራእ21:1-4) ። ይህም አዲስ ዓለም በራሱ የዘላለም ሕይወት ሳይሆን፤ አማኙ አስቀድሞ ባገኘው የዘላለም ሕይወት ምክንያት ለዘላለም የሚኖርበት አዲስ የሕይወት ሥርዓት ነው። ክርስቲያን ሁል ጊዜም ኃይማኖቶች ከሚያስቧቸው የዘላለም ሕይወት አስተሳሰቦች እና አስተምህሮቶች ራሱን መጠበቅ ይገባዋል።

በተቃራኒው ደግሞ የወንጌል (የክርስትና) እምነት የዘላለም ሕይወት መጪ ጊዜ (something) ሳይሆን ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት ወደ ምድር የመጣና የተገለጠ ማንነት (someone) ነው፤ እርሱም በመጪው ዘላለም ለመኖር የሚያስችለው የዘላለም ሕይወት ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ብሎ ያስተምራል። ጌታ ኢየሱስ ራሱ “እኔ ሕይወት ነኝ” አለ እንጂ በእኔ ስታምኑ፤ ደግሞ ሕይወት የሚባል ሌላ ነገር (something) እስጣችኋለሁ አላለም። ይልቁንም እርሱ ራሱ የዘላለም ሕይወት በመሆኑ “ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል ” ብሏል። (ዮሐ 6:47-63)። መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን ልብ በል፡-

- ✓ የዘላለም ሕይወት የሚመጣው የደስታ ጊዜ ሳይሆን የዛሬ 2000 ዓመት የመጣ ማንነት ነው (1ዮሐ 5:20፤ 1ዮሐ 1:2)
- ✓ የዘላለም ሕይወት ወደፊት የሚሰጠን መጪ ጊዜ ሳይሆን፤ በሥጋ ተገልጦ የተሰጠን ልጁ ነው (1ዮሐ 5:11፤ ዮሐ 3:16)

ጌታ ኢየሱስ ራሱ የዘላለም ሕይወት ነው እንጂ እርሱ ሌላ፤ የዘላለም ሕይወት ደግሞ እርሱን ከተቀበልን በኋላ ወደፊት የሚሰጠን ሌላ ነገር አይደለም። በመሆኑም ጌታን ኢየሱስን የተቀበለ በሌላ አነጋገር ራሱን የዘላለምን ሕይወት በዚያው ቅጽበት ተቀብሏል። ስለሆነም የዘላለም ሕይወት መጪ ጊዜ ሳይሆን በመጪው ጊዜ በዘላለም ክብር የሚያኖር ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። (1ዮሐ 5:11-13) በእውነተኛው የክርስትና እምነት የዘላለም ሕይወት ወደፊት የሚሰጠን ነገር ሳይሆን አሁን የተሰጠና የተቀበልነው ማንነት እርሱም ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ክርስቲያን አሁኑኑ የእግዚአብሔር ጽድቅ ሆኗል፤ አሁን ኩነኔ የለበትም፤ አሁን ከብሯል፤ እንዲሁም አሁን የዘላለም ሕይወት አለው።

ጌታ ኢየሱስ ራሱ በወንጌል የተገለጠ መንገድ እንጂ እንደ ነቢያት ወይም የኃይማኖት መስራቾች መንገድ ጠቋሚ አይደለም። “በትንሣኤ ቀን” ብላ ማርያም እንዳለች ትንሣኤ ቀኑ አይደለም፤ ይልቁንስ “ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ” እንዳለው ትንሣኤ የራሱ ማንነት ነው እንጂ። “እውነት እኔ ነኝ” አለ እንጂ እውነቱን አሳያችኋለሁ አላለም። “ሕይወት እኔ ነኝ” አለ እንጂ ከኔ ቀጥሎ የምታገኙት ሌላ ሕይወት አለ አላለም። ጽድቃችን ራሱ ነው እንጂ ለመጽደቅ ሞክሩ አላለም። ጌታ ኢየሱስ ራሱ ብርሃን ነው እንጂ እንደ ዮሐንስ መጥምቁ ስለ ብርሃን ሊመሰክር፤ እንደነ ጳውሎስ ሰዎችን ወደ ብርሃን ሊመራ ብቻ አልመጣም፤ ራሱ በጨለማ ላሉት የሚያበራ የሕይወት ብርሃን እንጂ ከጨለማ ወደ ብርሃን ተሻግረን፤ ተካፍለን ብርሃን እንደሆንን እንደ እኛ አይደለም። እኛ ብርሃን እርሱ

የሕይወት ብርሃን ነው። እንደዚሁ ሁሉ ጌታ ኢየሱስ ራሱ የዘላለም ሕይወት በመሆኑ ክርስቲያኑ እርሱን በተቀበለበት ቅጽበት የዘላለምን ሕይወት ተቀብሏል።

13. የዘላለም ሕይወት ዋስትና ተሰጥቶታል (Eternal Security)

(ዮሐ 10:28-29፤ ሮሜ 8:32፤ 5:8-11፤ 8:38-39, ገላ 3:26-29)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ማዳን የማይቻለውን ምስኪኑን ሰው በራሱ የማዳን ኃይል የዘላለምን ሕይወት መስጠቱ ብቻ ሳይሆን የዳነው አማኝም ከዳነ በኋላ በሕይወቱ በሚገጥመው ድካም ምክንያት ይህንኑ ሕይወት እንዳያጣ በአምላካዊ ኃይሉ ይጠብቀዋል (1ጴጥ 1:5)። ክርስቲያን ከዳነበት ጊዜ ጀምሮ ክርስቶስን ወደመምሰል እየተለወጠ ቢሄድም በሕይወት ዘመኑ ግን የሚደክምበት፣ የሚስትበት አጋጣሚዎች ይኖራሉ። እግዚአብሔር አማኝን በክርስቶስ ያዳነው ይህ ራሱን ማዳን የማይችል ሰው ከዳነ በኋላ ምንም የማይስትና ድካም የማይገኝበት ሰው ይሆንልኛል ብሎ ተማምኖበት ሳይሆን ይህን ሰው ለዘላለም ክብር በሚጠብቀው በእራሱ መለኰታዊ ጥበቃ በመተማመን ብቻ ነው።

በየትኞቹም የዓለም ኃይማኖቶች ውስጥ ያለው አሳዛኝ ነገር የእምነቱ ተከታይ የሆነ ሰው በምድር ባለ የሕይወት ዘመኑ ሙሉ “የዘላለምን ሕይወት አሁን ተቀብያለሁ፣ አሁኑኑ ጸድቄያለው፤ ድኛለሁ” ብሎ አለማመኑ ሲሆን አስፈሪው ነገር ደግሞ ወደፊት “ላገኘው እችል ይሆናል” ብሎ ለሚያስበውም ሕይወት እርግጠኛ ዋስትና አለማግኘቱ ጭምር ነው።

አንድ ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅነት ባመነበት ቅጽበት እዚሁ ምድር ላይ እያለ የዘላለምን ሕይወት እርሱንም ራሱን ጌታ ኢየሱስን ያገኛል። እንዲሁም በምድር የሕይወት ዘመኑ በሕይወቱ በሚገጥመው ድካምና መተላለፍ ምክንያት ፈጽሞ የዘላለም ሕይወቱን አያጣም። አማኝ በሥጋው በሚሆን ተግሳጽ እንኳ ሲያልፍ ለጥቅሙ እንጂ ለጉዳቱ ፈጽሞ አይደለም። የዳነ እና ዳግመኛ የተወለደ ክርስቲያን በሥጋ ድካም ምክንያት ደህንነቱን በጭራሽ አያጣም። አማኝ ለራሱ ብርታት አደራ የተሰጠ ሳይሆን፤ ራሱን ማዳንም መጠበቅም እንደማይችል በግ ለታመነው እረኛ ለኢየሱስ በአደራ የተሰጠ ነው (ዮሐ 6:37-40)። በመሆኑም የየትኛውም ወገን ኃይልም ይሁን፤ የራሱ የአማኝ ድካም እግዚአብሔር እርሱን ከወደደበት ፍቅር ሊለየውና ከሚጠብቀው ጌታ እጅ ሊነጥቀው ከቶ አይችልም። ታላቁ የበንቸ እረኛም ከአባቱ የተሰጠውን ይህን በግ በድካሙ ምክንያት ከቶ ወደ ውጭ አያወጣውም (ዮሐ 10:28-29፤ ሮሜ 8:31-39)።

14. ከጨለማ ሥልጣን ነፃ ሆኗል (ቁላ 1:13, 2:15)

ጨለማ ሁል ጊዜም ኃጢአትንና፤ የኃጢአትን ውጤት የሆኑትን አሉታዊ ነገሮች ሁሉ ለመግለጥ የሚውል ቃል ነው። በአጠቃላይ በአለም ሁሉ ላይ የምንሰማው ክፉ እና አሰቃቂ ነገር፤ በሽታው ድንቁርናው፤ ጦርነት፤ ዕልቂት ረሃብ፤ የእርስ በርስ መተላለቅ ወዘተ... ሰው ከፈጣሪው ብርሃን በመራቁ የመጡበት የጨለማው ውጤቶች ሲሆኑ (ዮሐ 3:19-21) ጨለማ በሰይጣን መንግሥት ውስጥ ያለ ማንኛውም አሠራር ነው።

ለምሳሌ፦ የሰዎች ክፉ ሥራ፤ የኃጢአት ልምምድ (ዮሐ 3:19-21)

- ያለተስፋ ከኢየሱስ ውጭ መኖር (ማቴ 4:12-16)
- ትርፍ የሌለው ኃይማኖታዊ ድካም (ሐዋ 26:17-18)
- ከእግዚአብሔር ሕይወት ርቆ መኖር (ኤፌ 4:17-19)
- ያለ ዕውቀት መኖር (ሮሜ 2:20፤ 2ቆሮ 4:6))
- ለእግዚአብሔር ክብር የማይሰጥ ሕይወት። (ሮሜ 1:20-22)
- ወንጌልን አለመቀበል (2ቆሮ 4:4-6፤ ዮሐ 12:35-36)
- ለፍርድ የተመደቡ ሆኖ መኖር (1ተሰ 5:4-5)
- ከእግዚአብሔር መንግስት ውጭ መሆን (ማቴ 8:12) ወ.ዘ.ተ....ሲሆን

በእነዚህ ክፉ ነገሮች ላይ የሚሰለጥነውና የሚገዛውም ዲያብሎስ ነው።ይህም አገዛዝ የጨለማው ሥልጣን፤ አገዛዝ ሲሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቲያኑን ከዚህ የጨለማ አገዛዝ ሙሉ በሙሉ ነጻ አውጥቶታል። ኢየሱስ ለአማኙ የሕይወት ብርሃን ሆኖለታልና ከእንግዲህ በጨለማ አይመላለስም (ዮሐ 8:12) ። ጌታ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ሁሉ የሕይወት ብርሃን ሆኖ መጥቷል። ብርሃን ማለት የእግዚአብሔር ሕይወት ማለት ነው። ከእግዚአብሔር የመነጨ ጽድቅና ፤ በነገሱ ሁሉ የሞላበት ክርስቶስ ለአማኙ የሕይወት ብርሃን በመሆን፤ ከእግዚአብሔር ዓለም ከላይ የሚወርዱ ፍጹማንና እንከን አልባ፤ በጎ ስጦታዎችና በረከቶችን ሁሉ ለአማኙ እንዲሰጡ አድርጓል (ያዕ 1:16-18፤ ዮሐ 1:4-5) ። አማኙ አሉታዊ ከሆኑት የጨለማው ሕይወት ውጤቶችና፤ በእነዚህ የጨለማ ኃይላት ላይ ከሚገዛው የሰይጣን አሠራር እና እና ኃይል ሙሉ በሙሉ ነጻ በመሆን ኢየሱስን ብቻ አዳኙና ጌታው አድርጎ ተቀብሎታል። ስለሆነም የጨለማው አቅም በእርሱ ላይ ሰለማይሠራ ከቶ በጨለማ ሕይወት አይመላለስም።

15. ወደ እግዚአብሔር ልጅ የብርሃን መንግሥት ፈልጋል (ቈላ 1:13)

15.1 ጌታ ኢየሱስ ለሕይወቱ ብርሃን ሆኖለታል። (ዮሐ 8:12)

በጌታ ኢየሱስ ያመነ እውነተኛ አማኝ ሁሉ፤ ከሰይጣን የጨለማ አገዛዝ፤ ከመንፈሳዊ እውርነት፤ ከአጋንንት ጭቆና፤ ተስፋና ግብ ከሌለው ኑሮና ሞት፤ ከሚመጣውም የዘላለምም ድቅድቅ ጨለማ “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል ” ያለውን ጌታ ኢየሱስን በመከተሉ ነጻ ወጥቷል። የሰው ልጆች ሁሉ ጨለማ በሆነ መንፈሳዊና፤ ፍጻሜው ጥፋት እና ከንቱነት ብቻ ባለበት ሥጋዊ ሕይወት የሚኖሩት በኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር ሕይወት ስለተለዩ ነው። ያች የራሱ የእግዚአብሔር ሕይወት ወደሰው እስካልመጣች ድረስ ሰው ሁሉ ለከንቱነት የተሰጠ፤ እርካታና ትርጉም በሌለው ሕይወት ኖሮ አላፈ ይሆናል። የእግዚአብሔር ሕይወት ለሰው ብርሀን ነች። የማይጸጸትበትን ጊዜያዊ የምድር ኑሮና፤ ዘላለማዊ የሆነውንም ክብር በእርሷ ውስጥ ብቻ ያገኛል። ይህችም ሕይወት የምትኖረው በክርስቶስ ውስጥ ነበረ፤ እርሷም ለሰው ልጆች ሁሉ የምትሆን ብርሀን ነበረች (ዮሐ 1:1-10)። ሀሌ ሉያ ! ጌታ ኢየሱስ የሕይወት ብርሀን ነው። እርሱን እየተከተለ የሚኖር ሁሉ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም።

15.2 ጌታ እግዚአብሔር ብርሃናዊ አባት ሆኖለታል። (ያዕ 1:16-17)

የእግዚአብሔር ሕይወቱ የሰው ልጆች ሁሉ ብርሃን ነች። ሰው እውነተኛና ትርጉም ያለውን የማይጸጸትበትን ኑሮ የሚኖረው መገኛው የሆነውን የእግዚአብሔርን ሕይወት ሲካፈል ብቻ ነው። ዕጽዋት የሚወጡት፤ የሚበቅሉት ከአፈር ውስጥ ነው፤ በመሆኑም ከተገኙበት አፈር ጋር ሳይለያዩ መኖር የህልውናቸው መሠረት ነው። ያ ካልሆነ ግን ሕይወታቸው ከሆነው መገኛቸው የሚቀበሉትን መግባት በማጣት ይሞታሉ። አንድ ሰው በጌታ በኢየሱስ እስካላመነ ድረስ በኃጢአቱ ምክንያት ከፈጣሪው ጋር እንደተለያየ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም (ዮሐ 3:36)። አማኝ ግን ኃጢአተኛ መሆኑን አውቆ የሕይወት ብርሃን በሆነለት በጌታ በኢየሱስ ስላመነ እግዚአብሔር ብርሃናዊ አባቱ ሆኖለታል። እግዚአብሔር ደግሞ የበጎ ነገሮችና፤ እንከን አልባና ፍጹም የሆኑ በረከቶች ሁሉ ምንጭ ነው። ስለሆነም ክርስቲያን በሕይወት ዘመኑ ሙሉ ከላይ ከአባቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ በጎ በጎ ስጦታዎችና፤ እንከን አልባ የሆኑ ፍጹማን በረከቶች ሁሉ ያለማቋረጥ ይወርዱለታል። ስለዚህ ማንኛውንም በጎ ሥጦታና ፍፁም በረከት ከእግዚአብሔር መቀበል ይችላል።

15.3 የእግዚአብሔር ቃል ብርሃን ሆኖ ይመራዋል። (መዝ 119፡ 9 ፤ 105)

አማኝ ለሕይወቴ ብርሃን የሆነለትን ኢየሱስ ክርስቶስን ከመቀበሉና፤ ከየትኛውም የሕይወት ጨለማ ነጻ ከመውጣቱም ባሻገር፤ በዕለታዊው መንፈሳዊና ሥጋዊ ኑሮው ወደግራ መጋባት ውስጥ እንዳይገባ፡ በተቀበለው መንፈስ ቅዱስ አማካይነት የእግዚአብሔርን ቃል እያጠናና እየተመራ፡ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መኖር ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል ለየትኛውም ዓይነት የሰው ልጆች የሕይወት ጥያቄ ከበቂ በላይ መልስ እንዳለው በመንፈስ ቅዱስ ይረዳል።

የለመለመ መስክ በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ እየመሰገ የሚኖር አስተዋይ ክርስቲያንም በዘመኑ ሁሉ ያለምንም ግራ መጋባት እግዚአብሔር ቀድሞ ባቀደለትና በፍጻሜው ከንቱነት በሌለው፤ ለእግዚአብሔርም ክብር ለእርሱም ጥቅም በሚያስገኝለት የሕይወት ጎዳና ላይ ይራመዳል። የትኞቹም ዓይነቶች አለማዊ ኃይላት እና የኃይማኖቶች አስተምህሮቶች ሁሉ አማኙን ግራ ሊያጋቡት ፈጽሞ አይችሉም። ለእርሱ የእግዚአብሔር ቃል በሕይወቴ መንገድ ላይ ሁሉን ግልጽ አድርጎ የሚያሳየው ብርሃን ሆኖ በቅን መንገድ ላይ ይመራዋል።

16. በጌታ የዓለም ብርሃን ሆኗል (ኤፌ 5፡8, ማቴ 5፡14)

አማኙ ጌታ ኢየሱስ የሕይወት ብርሃን የሆነለት እና ፤ በቃሉ ብርሃንም ያለመደናቀፍ የሚጓዝ የብርሃን ልጅ ብቻ ሳይሆን፤ ራሱ አማኙም በጨለማ ውስጥ ለሚኖረው እና በጨለማውም ኃይላት ለሚገዛው የዓለማችን ሕዝብ የሕይወት ብርሃን የሆነውን ክርስቶስን የሚያሳይ ብርሃን ሆኗል። ክርስቶስ ራሱን የሚያሳይ ከአብ ዘንድ የተገለጠ የሕይወት ብርሃን ሲሆን፤ ክርስቲያኑ ደግሞ ራሱን ሳይሆን ክርስቶስን የሚያሳይ ገላጭ ብርሃን ነው። ትልቁ ብርሃን ክርስቶስ በዚህ የቀን ልጅ በሆነው አማኝ ላይ እንደሚያበራ ሁሉ፤ ይህም ታናሽ ብርሃን በጨለማ አሠራር ላይ ሁሉ የሚሰለጥን የዓለም ብርሃን ሆኗል (ዘፍ 1፡16፤ 1ተሰ 5፡5)።

በዚህም በኃይማኖት ግራ መጋባት እና በሕይወት ጨለማ ያሉትን ሰዎች ጅምሬው እና ፍጻሜው ግልፅ ወደሆነው እምነትና፤ ክርስቶስን በማመን ወደሚገኘው አስደናቂ የእግዚአብሔር ብርሃን ውስጥ እንዲገቡ ይረዳቸዋል። እርሱ የክርስቶስ በሆነውና፤ከእርሱ በተቀበለው ብርሃን አማካኝነት ለሰዎች የኃጢአታቸው ስርየት የሆነውን የመዳናቸውን እውቀት እየሰጠ፤ በኢየሱስም እምነው ርስትን ያገኙ ዘንድ፤ ከጨለማ ወደብርሀን፤ ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ዓይናቸውን ይከፍታል።

ሰው ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ እስካላመነ ድረስ በመንፈሳዊ እውርነት የሚኖር ጨለማ ነው (ኤፌ 5:8) ። ሰው ግን የአለም ብርሃን የሆነውን የኢየሱስን የእግዚአብሔር ልጅነት ሲያምን ከጌታ ብርሃንን በመቀበል እርሱም በተራው የዓለም ብርሃን ይሆናል። ካመነበት ቅጽበት ጀምሮ በጌታ ብርሃን ስለሚሆን፡-

16.1 ከጨለማ ሥራ ጋር አይተባበርም።

ብርሃንና ጨለማ በአንድ ላይ ተገልጠውም ይሁን ተቻችለው ኖረው አያውቁም። እንዲሁም አማኙ በጌታ ብርሃን ከመሆኑ የተነሳ የእርሱ ብርሃንነት ከፉ ሥራንና፤ ጨለማን ሁሉ ይገለጣል (ኤፌ 5:7-13) ። እንዲሁም አማኙ ከብርሃን ኃይላት (መላእክት) ጋር በመተባበር ከሰይጣንና አጋንንቱ ጋር የሚዋጋ የብርሃን ዓለም በጎ ወታደር (Part of Angelic conflict) ሆኗል (2ጢሞ 2:3, ኤፌ 6:10-18)።

16.2 በመልካም ሥራ ሁሉ ይገለጣል። (ማቴ 5:14-16)

ብርሃን መልካምን ነገር ሁሉ የሚወክል በመሆኑ ክርስቲያኑ በጨለማ አገዛዝ ስር ለሚኖረው ለዚህ ዓለም ሕዝብ በተራራ ላይ እንዳለች ከተማ በግልጽ የሚታይ የጽድቅና የምስክርነት ሕይወት ይኖረዋል። ብርሃን የሆነውንም ከእግዚአብሔር የተካፈለውን መልካም ሥራ በመሥራት ሰዎች ይህን ሕይወት ያካፈለውን የሰማዩን አባት እንዲያመሰግኑት ያደርጋል። ይህም በጎ ሥራ ለመጽደቅ የሚደረግ ጥረት ሳይሆን፤ አማኙ በክርስቶስ በማመኑ ያገኘው የጽድቁ ማህተም ነው። ሐዋርያት ያስተማሩን ከእምነት የሆነ ጽድቅና፤ (ሮሜ 9:30፤ 10:6) እንዲሁም ከእምነት የተነሳ የሚገለጥ የጽድቅ ፍሬ እርሱም በፍቅር የሚገለጥ በጎ ሥራ ነው (ፊል 1:9-11፤ ያዕ3:18፤ ፊል1:6 ቆላ 1:6)

16.3 የጌታ ቀን በእርሱ ላይ እንደ ሌባ አይመጣም። (1ተሰ 5:4-5)

በዓለም ላይ ሊገለጥ ያለውን የመጨረሻው ዘመንን የእግዚአብሔር ፍርድና ቁጣ ባሰበ ቁጥር ማንኛውም ሰው ይደነግጣል። ክርስቲያኑ ግን የፍርድን ቀን በጉጉትና በናፍቆት እንዲሁም መምጣቱን በማስቸኩል ይኖራል። የኢየሱስም አስፈሪና አስደንጋጭ ምጽአት ለአማኙ ከምንም በላይ የሚጠባበቀው የተባረከ ተስፋው ሆኗል። ለዚህም ምክንያቱ በብርሃን የሚኖር ብርሃን ስለሆነና በጨለማ ስለማይኖር ነው። የአማኝ የተባረከ ተስፋው የጌታ መምጣት ነው (ቲቶ 2:12)። በመሆኑም የጌታን መምጣት እጅግ ከመጠን ባለፈ ይናፍቃል (ራዕ 22:20) ፤ እንጂ ስለዚያ ቀን ፈፅሞ የፍርድ ፍርህት የለበትም። ያ ቀን ለአማኙ የማይነገር ሐሴት ማድረጊያ (ዮሐ 16:22) ፤ የጽድቅ አክሊል መቀበያ (2ጢሞ 4:8) ፤ የሠርግ (ራዕ 19:7-8)፤ የንግሥና (ራዕ 20:6) ጊዜው ነው።

17. ስለ ክርስቶስ መልዕክተኛ ሆኗል (Ambassador)

ልዑክ ማለት ከአንድ ራሱን ከቻለ ሉዓላዊ መንግሥት ወይም ሀገር ለዲፕሎማቲክ ግንኙነት ተወክሎ የአገሩን መንግሥት መልዕክት ለማድረስ እንዲሁም የመንግሥቱን ባህርይ እና አቋም ለማንፀባረቅ ለተወሰነ ጊዜ የሚላክ ባለሙሉ ሥልጣን ሹመኛ ማለት ነው። አንድ ኃጢአተኛ ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ ባመነበት ቅጽበት ሙሉ በሙሉ የሰማያዊው አገር ዜጋ ይሆናል (ፊል 2:20)። ይህ ኃጢአተኛ ክቡር በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም በመታጠቡም ንጉሣዊ ክህነትን ይቀበላል (ራዕ 1:5-6)። በአዲስ ፍጥረትነቱ ባገኘው ክብር እና ተልዕኮ እውነተኛ ከሆነው ከሰማያዊው አገሩ፣ አሁን በሥጋ በሚኖርበት አገር ላይ ሰማይን በመወከል ሰዎችን ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር በክርስቶስ እንዲታረቁ ይለምናል (2ቆሮ 5:19-20)።

ይህ የልዑክነት ዕድል እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጡራን ሁሉ ለክርስቲያን ብቻ የተሰጠ ሲሆን ብርቱ የሆኑቱ መላእክት እንኳ ይህ ዕድል አልተሰጣቸውም። አማኝ ወንጌልን እና የወንጌል ውጤት የሆኑትን ጸጋዎች በምድር ላይ ለሚኖሩ የሰው ዘሮች ሁሉ ለማድረስ የተላከ ልዑክ (Ambassador) ሲሆን (ሐዋ 10:6)፤ መላዕክት ደግሞ ይህንን ታላቅ መዳን የሚወርሱትን ክርስቲያኖች ለማገልገል (Ministers) የሚላኩ መናፍስት ናቸው (ሐዋ 12፣ ዕብ 1:13-14)። ይህ የወንጌልን መልዕክት የማድረሱ ሥራ ፈጽሞ ልዑክ በሆነው አማኝ ትከሻ ላይ የወደቀ ነው።

18. ሙሉ ሰማያዊ ዜግነትን አግኝቷል

18.1 ለሰማያዊው ጥሪ (ወንጌል) አዎንታዊ ምላሽ ሰጥቶአል። (ዕብ 3:1)

ተስፋው የተነገረለት መሲህ ገና አልመጣም ነበርና በአሮጌው ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ሰዎችን የሚጠራው ከምድር ወደ ምድር እና ወደ ምድራዊ ርስትና በረከት ብቻ ነበር። አብራም ከፀር ምድር ወደ ካራን ምድር፣ ከዚያም ወደ ከነዓን ምድር ከዚያም ወደ ግብጽ ምድር፣ ተመልሶም ወደ ከነአን ምድር ብቻ ተመላለሰ፤ በዚያም ምድር መቃብር ገዝቶ ተቀበረ። አብርሃም ግን የሚበልጠውን ሰማያዊ አገር ይናፍቅ ነበር (ዕብ 11:8-16)።

ከሰማይ በመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ግን እግዚአብሔር ሰዎችን፤ በሰማያዊው ጥሪ ወደ ራሱ ዘላለማዊ ዓለምና የሕይወት ክብር ጠርቷቸዋል (ዕብ 3:1)፤ ክርስቲያን ደግሞ ለዚህ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው ለሚለው

ልመናና ጥሪ የእሺታ ምላሽ ሰጥቷል። በዚህም ምክንያት በምድር እንደነ አብርሃም መቶ እጥፍ የእግዚአብሔርን በረከት በሚመጣውም ሕይወት ከኢየሱስ ጋር የማያልፈው ርስት፤ የእግዚአብሔር ወራሽ ሆኗል (ሉቃ 18:30)።

18.2 ስሙ በሰማይ ነዋሪዎች መዝገብ (የሕይወት መጽሐፍ) ላይ ተጽፏል።

ክርስቲያን ለሰማያዊው ጥሪ በጎ ምላሽ በመስጠቱ የሕይወት መጽሐፍ በሆነ የእግዚአብሔር እውቀቱ ውስጥ ስሙ ተጽፏል። ይህም ማለት በእግዚአብሔር የማዳን እውቀት ውስጥ ስላለ ፍርድ አያገኘውም፤ በዚህም የሰማይ ዜጎች መዝገብ (የእግዚአብሔር እውቀት) ውስጥ መታሰቢያነቱ ለዘላለም ይኖራል። (ሉቃ 10:20) አማኙ መልካም ወይም ክፉ ሥራው ሳይሆን ስሙ ብቻ በሕይወት መጽሐፍ ላይ በበጉ በክርስቶስ ደም ተጽፏል። ይህም በዚህ መጽሐፍ ላይ ስምን ለማጻፍ የሚያበቃ ምንም አይነት የሰው ጽድቅ ባለመኖሩ፤ አማኙ በበጉ መስዋዕትነት በማመኑ ብቻ የተፈጸመ መሆኑን ለማመልከት ነው። በዚህም ሁለተኛው ሞት የተባለውም የእሳት ባህር በአማኝ ላይ ሥልጣን የለውም ። (ራዕ 20:6፣ 15)

18.3 የሰማያዊው ቤተሰብ አባል ነው። (ኤፌ. 2:14-19)

አማኙ የሰማያዊ ቤተሰብ አባል ነው። በዚህ ቤተሰብ ውስጥ እግዚአብሔር በአባትነት፣ (ኤፌ. 2:18፣ 4:6፣ 1ቆሮ 8:6) እግዚአብሔር ወልድ በታላቅ ወንድምነት (ሮሜ 8:29፣ ዕብ 2:10-14፣ 3:5) ክርስቲያኑ ደግሞ የእግዚአብሔር ወራሽና፤ አባት ለኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠውን ክብር እያየ ለዘላለም የሚገረም የቤተሰብ አባል ሆኗል (ዮሐ 17:24፣ 2ተሰ 1:9) አማኝ እግዚአብሔር በሚሰጠው ርስት ሁሉ ላይ እንደ ጌታ እንጂ እንደ ባርያ አይኖርም (ገላ 4:1፣ ኤፌ. 2:18-20)

18.4 አገሩ በሰማይ ነው። (ፊልጵ 3:20, ዕብ 11:14-16, ዮሐ 14:1-3)

አንድ ክርስቲያን ኢየሱስን አዳኙ አድርጎ ከተቀበለበት ቅጽበት ጀምሮ አገሩ በሰማይ ሆኗል። ይህም ልቡ በዚያ፤ በላይ ባለው እንዲያዝ ይረዳዋል። በሰማያዊ አገሩም ሙሉ የዜግነት ዋስትናን ስላገኘ፤ ደካማ ሥጋውን የሚለውጥለትን እና ወደ ታላቁ የበጉ ሠርግ ራት የሚያስገባውን ታላቅ ጌታ ይናፍቃል። ሊገለጥ ያለውን ክብርም እያሰበ ስለክርስቶስ ለመኖርም ለመሞትም ዝግጁ ይሆናል በእርግጥም ለዚህ ሰው ዋነኛው ናፍቆቱ ራሱ ሰማይ ሳይሆን የሰማይ ድምቀትም፤ ክብርም የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ዕብ 3:3 ፣ 1ዮሐ 4:15-20) ።

19. ከእግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ በስጦታነት ተሰጥቷል

(ዮሐ 6:37-39፤ 10:29፤ 17:2, 6, 9, 11, 12, 24)

እግዚአብሔር ጌታ ኢየሱስን ለአለም ሁሉ መድኃኒት አድርጎ መስጠቱ ይታወቃል እውነተኛው ክርስቲያንም ጌታ ኢየሱስን ከእግዚአብሔር አብ ዘንድ በስጦታነት ተቀብሎታል። እንዲሁ ደግሞ አማኙ ራሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሚወደው ልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ የተበረከተለት ሥጦታ ነው። በዚህም አማኝ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሠጠውን ኢየሱስን ለኃጢአቱ መድኃኒት አርጎ ሲቀበል፤ ጌታ ኢየሱስ ደግሞ ከአባቱ ዘንድ የተሠጠውን ስጦታ፤ ደካማውን ክርስቲያን ለዘላለም እንዳይጠፋ በመለኮታዊ እጁ፤ ኃይሉ ይጠብቀዋል። አማኙ ለዘላለም ሕይወት ባለመጥፋት የሚጠበቀውም አባት ለጌታ ለኢየሱስ በሰጠው አደራ መሠረት ነው የበጎች ዋስትና ሁልጊዜም እረኛው መሆኑ ይታወቃል፤ ስለሆነም ደካማ የሆኑት በጎች ብርቱ ለሆነው እረኛ መስጠታቸው ተገቢ ነው።

20. በክርስቶስ የማንነት ሥፍራ ለውጥ ተደርጎለታል

(Positional truth)

20.1 ሕይወቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ከክርስቶስ ጋር ተሰውሯል። (ቈላ 3:3)

በዚህም ምክንያት በምድር ያለውን አላፊና ጠፊ ነገር ሳይሆን ክርስቶስ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀምጦ ያለበትን ተነጻጸሪ የሌለውን በላይ ያለውን የሚመጣውን ዓለም እና የሕይወት ክብር ይፈልጋል፤ ሁልጊዜም የላይኛውን ክብር ማሰብ የሚችልበትን አቅምም ተጎናጽፏል። በውጤቱም አማኙ የእርሱ ሕይወት የሆነው ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በዚያን ጊዜ እርሱም ከጌታው ጋር አብሮ በማይገመት ክብር ይገለጣል።

20.2 ከልጁ ጋር ሕብረት ፈጥሯል። (1ቆሮ 1:9)

የእግዚአብሔር ጥሪ ሰዎች ሁሉ ከልጁ ከኢየሱስ ጋር ሕብረት እንዲያደርጉ ነው። አማኝም በዚህ ታላቅ ሕብረት አማካይነት፤ በክርስቶስ ውስጥ በመሆን ከእርሱ ጋር አንድ ሆኖ ተቆጥሯል። በዚህም የብርሃን ኅብረት ውስጥ ስለሚኖር በጨለማ አይመላለስም። ከክርስቶስ ጋር ባለው ሕብረት አማካይነት ከአባት ጋር ሕብረት ስላለው በዚህ ምድር ላይ ማንም በምንም ሊያገኘው በማይችለው “ፍጹም ደስታ” ደስ ይለዋል (1ዮሐ 1:3-4)። ጠሪውም እግዚአብሔር ከራሱ ታማኝነት የተነሣ አማኙ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ የመገለጥ ቀን ያለነቀፋ እንዲሆን ያጸናዋል።

20.3 ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ሆኗል። (1ቆሮ 3:6-9፤ 2ቆሮ 6:1)

አማኝ በእግዚአብሔር እርሻ ላይ የሚተክልና የሚያጠጣ ትጉህ ገበሬ፤ በእግዚአብሔርም ሕንጻ ላይ፤ በተመሠረተው መሠረት ላይ የሚያንጽ አናጺ በመሆን ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ሆኗል። የእርሻውም ሆነ የሕንጻው ባለቤት ግን እግዚአብሔር ብቻ በመሆኑ ለራሱ ክብር ሁሉንም የሚያሳድገው እርሱ ብቻ ነው።

20.4 የአዲስ ኪዳን አገልጋይ ሆኗል። (2ቆሮ 3:6)

በሕግ ኪዳን ዘመን የነበሩት የእግዚአብሔር አገልጋዮች በሙሉ፤ ከሰው ድካም እና በደል የተነሳ ፍጻሜው ኩነኔና ሞት ብቻ የሆነውን ኪዳን አገልግለው ሲሞቱ፤ ክርስቲያን ግን በሰው ድካም ላይ ሳይሆን ሰዎችን ሁሉ ሊያድን በቻለው በክርስቶስ ብቃት ላይ ለተመሠረተው አዲሱ ኪዳን አገልጋይ ለመሆን በቅቷል። በክርስቶስ ደም ላይ የተመሠረተው አዲሱ ኪዳን (ሉቃ 22:20) በፍየሎችና እና በጥጆች ደም ከተመረቀው አሮጌው ኪዳን (ዕብ 9:15-22) ይልቅ በክብር አብዝቶ እንደሚበልጥ የታወቀ ነው (2ቆሮ 3:4-18)። በመሆኑም በብሉይ ኪዳን ካገለገሉት አባቶችና ነቢያት ይልቅ ክርስቲያን የተሻለውን ኪዳን የማገልገል እድል ተሰጥቶታል (1ጴጥ 1:10-12)።

20.5 መልእክተኛ (Ambassador) ነው። (2ቆሮ 5:20)
(ስለ ክርስቶስ መልእክተኛ ሆኗል የሚለውን ቁ.17 ላይ ተመልከት።)

20.6 ሕያው መልእክት (The living Epistle) ሆኗል። (2ቆሮ 3:3)

ቅዱሳት መጻሕፍት ቁጥራቸው 67 ነው ብንል ስህተት ይሆንን? ሐዋርያው ጳውሎስ አማኞችን በሰው ሁሉ ፊት ሊነበቡ የሚችሉ፤ በሐዋርያት አስተምህሮት የተገለገሉ፤ በቀለም ሣይሆን በመንፈስ ቅዱስ የተጻፉና ለዓለም ሁሉ የተላኩ መልእክቶች እንደሆኑ ተናግሮአል። በመሆኑም ክርስቲያን በጽሁፍ የተጻፈውን ቅዱስ መጽሐፍ ለማያነቡ ሁሉ እንዲነበብ የተላከ መጽሐፍ ነው ማለት ነው።

20.7 የእግዚአብሔር አገልጋይ ነው። (2ቆሮ 6:4)

ክርስቲያን ስለወንጌል የእግዚአብሔር አገልጋይ ለመሆን በቅቷል። በወንጌልም ምክንያት የሚመጣበት ማንኛውም ዓይነት ፈተናና መከራ ቢኖር በእግዚአብሔር ጸጋ እራሱን እንደእግዚአብሔር አገልጋይ በመቁጠር ስለወንጌል ዋጋ ለመክፈል

ለሁሉም ነገር ራሱን ያዘጋጃል። ጌታውንም ደስ ያስኝ ዘንድና በቅንነት ያገለግለው ዘንድ አስፈላጊ ከሆነም ጥቅሞቹን ሁሉ ለመተውና ዋጋ ለመክፈል ራሱን ያዘጋጃል። ለአማኙ የአገልግሎት እርካታው ጌታውን ሁልጊዜም ደስ ማሰኘት ነው። እግዚአብሔርም ብድራቱን ይመልስለት ዘንድ ለአገልግሎቱ ሁሉ የሚሆንን ዋጋ በዘላለም ውስጥ ያዘጋጅለታል (ራዕ 22:12) ።

21. ከክርስቶስ ጋር አብሮ የእግዚአብሔር ወራሽ ነው

(ሮሜ 8:17, ኤፌ. 1:14, 18, ቄላ 3:24, ዕብ 9:15, 1ጴጥ 1:4)

ጌታ ኢየሱስ ዓለም ሳይፈጠር በፊት የነበረውን ክብር ሊያሳየን፣ ሊያወርስን ስለኛ ወደ አባቱ የጸለየው ጸሎት ተሰምቶለታል (ዮሐ 17:24)

ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ ምክንያት፤ እግዚአብሔር አላፊና ጠፊ የሆነውን ግሑዝና፣ ቁሳዊ ርስት ሳይሆን ለዘላለም የማይጠፋውን ርስት ሊያወርስው ለአማኙ ሕያው ተስፋ (The Living Hope) ሰጥቶታል፤ ይኸውም የማይጠፋ፣ እድፈት የሌለበትና የማያልፈው ርስት ነው። ከሁሉም በላይ ደግሞ እግዚአብሔር ራሱ ለአማኙ ርስት ሆኖለታል (ዘኁ 18:20)። አማኝ የእግዚአብሔር ልጅ ከመሆኑ የተነሳ ከክርስቶስ ጋር አብሮ የእግዚአብሔር ወራሽ ሆኗል። በክርስቶስም ኑዛዜ መሠረት እንዲወርስ የተሰጠውን የዘላለም ርስት እንደሚወርስ ማረጋገጫ የሆነ የርስት መያዣም ተሰጥቶታል፤ እርሱም መንፈስ ቅዱስን መቀበሉ ነው። አማኙም በሁሉ ጌታን የሚከተለውና የሚያገለግለው ይህን የርስት ብድራት ከጌታ ዘንድ እንደሚቀበል በማረጋገጡ ነው።

22. በክርስቶስ ሙሉ፣ ፍፁም እና በእግዚአብሔር ፊት እንከን አልባ ሆኗል (ኤፌ. 1:4, ቄላ 2:10, ዕብ 10:14)

(Complete- KJV, Perfect-NIV, full-NIV, blameless-NIV)

መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እንደሚናገረው ሥጋ ለባሽ የሆነ ማንኛውም ሰው የትኛውንም አይነት ኃይማኖታዊ ጥረት ቢያደርግ፤ እጅግ በጣም ልዩና ቅዱስ በሆነው አምላክ ፊት እንከን አልባ እና ፍጹም ሰው መሆን ከቶ አይችልም። በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ እራሱን እግዚአብሔርን የሚመጥን ፍጹምነት የነበረውና፤ እንዲሁም እንከን የለሽ እና ነቁጣ የምታክል ስህተት የሌለበት ኑሮ የኖረው የናዝሬቱ ኢየሱስ ብቻ ነበር። (ዮሐ 8:46)

እግዚአብሔር በወንጌል ለሚያምኑ ሁሉ ይህ የኢየሱስ ብቃት፤ ነውር አልባነት፤ የተጠናቀቀ ጽድቅና፤ ሙሉነት ለእነርሱ እንዲሆን በወንጌል ተስፋን ሰጠ። በመሆኑም አንድ ክርስቲያን በኢየሱስ ክርስቶስ በማመኑ ምክንያት ያለምንም ተጨማሪ ጥረትና ልፋት በክርስቶስ ውስጥ በመሆን ከክርስቶስ ጋር ተቆጥሯል። በዚህም ሰውን በክርስቶስ ውስጥ (In Christ) በሚያደርግ የእግዚአብሔር አሠራር መሠረት ደካማው አማኝ በቅዱሱ እግዚአብሔር ፊት ልክ እንደ ክርስቶስ በክርስቶስ ቅዱስና ነውር የሌለው፤ በግሪክ “አምአምስ” ሆኗል (ኤፌ. 1:4)። የዚህ ቃል ትርጉሙም “ጥፋት አጥፍቶ የማያውቅ (faultless)”፤ “ነቁጣ ወይም ነጥብ የምታከል ችግር እንኳ ሊገኝበት ያልቻለ (spotless)”፤ “ለመተቸት ወይም ለመውቀስ የማያስችል (unblamable)” ማለት ነው።

እንዲሁም በእግዚአብሔር ፊት ለመዳን ብሎ፤ ወይም እግዚአብሔርን ለማርካት ብሎ ምንም የማያደርግ፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚጠበቀው ጽድቁ ብቃቱ ሁሉ ተሟልቶለት በክርስቶስ በመሆን ሙሉ የተጠናቀቀ ሰው ሆኗል (ቆላ 2:10) ። ይህም በግሪኩ “ፕሌሮ” የሚለው ቃል ሲሆን ትርጉሙም “ተሟልቶ የተጠናቀቀ፤ መደምደሚያው ያለቀለት” (finished)፤ “አርኪ እና በቂ የሆነ” (satisfied)፤ “ምንም የማይቀረው፤ የተጠናቀቀ” (accomplished)፤ እና “ሁሉን ያሟላ፤ የተፈጸመ” (fulfilled) ሆኗል ማለት ነው።

በጠርሙስ ውስጥ ያለ ፈሳሽ ውኃ ምንም እንኳ ባህርዩ ባይሆንም የጠርሙሱን ቅርጽ እና መልክ እንዲሁም ያለመፍሰስ ባህርይ እንደሚይዝ ሁሉ ይኸው ደካማና ፍጽምና ማንነቱ ያልሆነ አማኝ በክርስቶስ (In Christ) በመሆኑ፤ በእግዚአብሔር ፊት ምንም ህጻጽና ጉድለት የሌለበት፤ ማድረግ ያለበትን ሁሉ እንዳጠናቀቀ ፍጹም ሰው ሆኗል። በግሪኩ “ቴሌዩዮ” የሚለው ቃል ሲሆን ትርጉሙም “ፍጽምናው ሙሉ የሆነ ሰው” ፤ “ሁሉንም ጽድቅ ሠርቶ ያጠናቀቀ፤ እንከን የሌለው” ፤ “ፍጽምና ያለው ሆኖ የተደረገ፤ የተሠራ” ማለት ሲሆን ማንኛውም ሰው በክርስቶስ ባመነበት ቅጽበት በክርስቶስ እነዚህን ሁሉ ነገሮች ሆኗል ፤ ተደርጓል።

23. ከመለኮት ባህርይ ተካፋይ ሆኗል (2ጴጥ 1:4)

ማንኛውም ሰው የሚኖረው፤ የሚያደርገው ነገር ሁሉ በውስጡ ካለው ፍጥረታዊ ባህርይ ተነስቶ እንደሆነ ይታወቃል አማኝም ደህንነትን የተቀበለው ከፍ ላለ የሕይወት ጥሪና ምልልስ ስለሆነ እንደሰው ብቻ እንዳይኖር (1ቆሮ 3:1-4) እንደሰው ልማድ እንዳይዋጋ፤ በኃጢአተኝነት ልምምድ እንዳይገዛ (2ቆሮ 10:3)

የአምላክን ዘር እርሱም ከአብ ወጥቶ የመጣውን መንፈስ ቅዱስን እንዲካፈል ተደርጓል (ዮሐ15:26፤ 1ዮሐ 3:9)። በዚህም ከኃይላት ሁሉ በላይ በሆነው መለኰታዊ ኃይል ክርስቲያን በበጎነቱ የጠራውን አምላክ እያወቀ ለመንፈሳዊ ሕይወት ልምምድና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ተቀብሏል(2ጴጥ 1:2-3)።

ከመለኰት ባህርይም ተካፋይ በመሆኑ ምክንያት እጅግ ከፍ ላለው የሕይወት ልምምድና ለተነገሩለት ክብርና በጎነት ላላቸው ተስፋዎች መኖር እንዲችል ብሎም ካለው ጥፋት ሁሉ የሚያመልጥበት የብርታቱ ተስፋ ሆኖለታል። ይህም ዳግመኛ ከእግዚአብሔር በመወለዱ ምክንያት የተካፈለው ባህርይ ነው። ምክንያቱም በአማኙ ውስጥ የእግዚአብሔር ዘር ስላለበት እርሱን መምሰል ይለማመዳል። (1ዮሐ3:9, 2ጴጥ 1:6, 1ጢሞ 6:6)

24. ለአሮጌው ሕይወት ሞቷል፤ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኗል (Positional change)

24.1 ከክርስቶስ ጋር ተስቅሏል (ሮሜ 6:6, ገላ 2:20)

በዚህም አማኙ ወደፊት የኃጢአት ባርያ ሆኖ በመገዛት፤ በጭቆና እንዳይኖር ለኃጢአት ተሸናፊ የሚያደርገው አሮጌው እና ሕግ ተላላፊው ሰውነቱ በመስቀል ተወግዷል፤ በመሆኑም እውነተኛ ክርስቲያን ኃጢአትን ሳያደርግ የመኖር አቅም ተስጥቶታል። ከእርሱ የሚጠበቀው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት ሁለንተናውን ጌታ እንዲኖርበት መቆጥር ነው።

24.2 ከክርስቶስ ጋር ሞቷል (ሮሜ 6:8፤ ቁላ 3:3, 2:16-23፤ 1ጴጥ 2:24)

ማንኛውም ሰው በሕይወት እስካለ ድረስ በኃጢአት ኃይል ሥር መገዛቱና ኃጢአትን መለማመዱ አይቀርም፤ ሰው ኃጢአት የመሥራት ፍላጎቱና አቅሙ የሚጠፋው በሞተ ጊዜ ብቻ ነው፤ በመሆኑም መሞት ጥቅም አለው ማለት ነው። ክርስቲያን ግን የኃጢአት ኃይል ከሆነው ሕግ በክርስቶስ ሥጋ አብሮ በመገደሉ፤ (ሮሜ 7:4-6፤ 2ቆሮ 5:14-15) አስቀድሞ እንዳሻው ይገዛው ለነበረው ኃጢአት በመሞት፤ በክርስቶስ “የትንሣኤው ሕይወት” አቅም በጽድቅ ሁሉ ለመኖር የሚችልበት ብቃት ተስጥቶታል።

ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር አብሮ ከመሞቱ የተነሳ ከአዲሱ ኪዳን አንጻር ምንም ረብ ለሌላቸው ለየትኞቹም አይነቶች ኃይማኖታዊና፤ መንፈሳዊ ለሚመስሉ ወጎች፤

ሥርዓቶች፤ ከብረ በዓላት ወ.ዘ.ተ እንዳይገዛ የሞተን ሰው ያህል ነጻነትን አግኝቷል፤ ለዚህ ሰው ሁሉ ነገሩ ራሱ ክርስቶስ ብቻ ነው።

እንዲሁም እርሱ ስለሞተ በክርስቶስ የተቤዠው እና ደህንነትን የተቀበለው ሕይወቱ ከየትኛውም መንፈሳዊ ኃይላት እውቀትና ከፍታ በላይ እጅግ ዋስትና ባለውና ከቶም ሊጠፋ በማይችልበት ሥፍራ ይኸውም በራሱ በእግዚአብሔር ዘንድ፤ ከራሱ ከክርስቶስ ጋር ተሰውሯል።

እውነተኛው ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር በሞቱ አንድነት ስላለው እና ስለተባበረ እንዲሁ በክርስቶስ ትንሣኤ የሚገኘውን፤ ወደፊት ሞት የማይዘውንና የማይገዛውን ሕይወት ከሙሉ ክብር ጋር ይካፈላል። አማኙ የሞተ ስለሆነ የእርሱ ሕይወት የሆነው ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ እርሱም ያን ጊዜ አብሮ ያንኑ የሕይወት ልክ በሚያክል በማይጠፋ ክብር ይገለጣል።

24.3 ከክርስቶስ ጋር ተቀብሯል (ሮሜ 6:4, ቁላ 2:12)

መቀበር አንድን ሰው ከቀደመው ኑሮው፤ እና የሕይወት ሥርዓት ሙሉ በሙሉ ያስወግደዋል፤ ይሰውረውማል። ማንኛውም ክርስቲያን አሮጌውና፤ የክርስቶስን አይነት ኑሮ ለመኖር አቅመ ቢስ የሆነው ተፈጥሮው፤ እንዲሁም አሮጌው የአድኗር ዘይቤው በመቀበር ተወግዷል። በክርስቶስ የትንሣኤ ኃይል ምክንያት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያስኘውን የልጁን አይነት ኑሮ ለመኖር እንዲችል፤ ከክርስቶስ ጋር በአዲስ የሕይወት አቅም ለመመላለስ የሚያስችለውን ትንሣኤ ለመነሳት እንዲችል ከእርሱ ጋር አብሮ ተቀብሯል።

24.4 ከክርስቶስ ጋር ተነሥቷል (ሮሜ 6:4,7:4, ቁላ 2:12, 3:1)

ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ በዚህ አለም ላይ ሲኖር እንደ ክርስቶስ በድል ነሺነት መኖርና መመላለስ ይችላል (1ዮሐ 5:4) ፤ ለዚህም የሚሆነው አቅምና ብቃት የተገኘው በአማኙ ልዩ ጥረት ሳይሆን፤ በእምነቱ ምክንያት አስቀድሞ በተሰጠው የእግዚአብሔርን ሕይወት ለመኖር በሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ምክንያት ነው (2ጴጥ 1:2-3) ። ይህም የሕይወት፤ የመኖር አቅም የትንሣኤው ኃይል ይባላል፤ በመሆኑም ክርስቲያን ክርስቶስን ባመነበት ቅጽበት ይህንን የትንሣኤ ሕይወት አቅም ይቀበል ዘንድ ከክርስቶስ ጋር አብሮ ተነስቷል።

ከዚህም በመለኮታዊው ኃይል ከተሰጠው የትንሣኤ አቅም የተነሳ ክርስቲያን እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ለመኖርና፤ በአዲስ ሕይወት ለመመላለስ

ይችላል፤ በቀረውም ዘመኑ ሁሉ ለኃጢአት ህያው ሆኖ ይኖርበት ከነበረው ዘመን ይልቅ ለእግዚአብሔር ህያው ሆኖ መኖር ይችላል። ይህንንም ነገር በተግባር ለመለማመድ የሚያስችለውን መረዳት የሚያገኘው ግን ከዚህ ቀጥሎ በተገለጠው በእግዚአብሔር ቀኝ የመቀመጡና፤ አማኙ ሥፍራውን የማወቁ እንዲሁም ሀሳቡና መሻቱ ሁሉ በተያዘበት ነገር ላይ ተመሥርቶ ይሆናል።

24.5 ከክርስቶስ ጋር በቀኝ ተቀምጧል (ኤፌ 2:7)

መጽሐፍ ቅዱስ “መቀመጥ” የሚለውን ቃል ለሁለት ነገር ይጠቀምበታል። መቀመጥ አንድን ተግባር ሠርቶ ማጠናቀቅን ሲገልጽ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ሌላን ሥራ ለመጀመር መቀመጥን ያሳያል። ለምሳሌ ክርስቶስ ለኃጢአት ስርየት የሚሆነውን ሥራ፤ አንድን መስዋዕት ለዘላለም አቅርቦ ስላጠናቀቀና ከዚህ በኋላ ዳግመኛ ስለ ኃጢአት ስርየት ስለማያቀርብ፤ ስለጨረሰ፤ ስርየትን ለሚያምኑ ሁሉ ስለሰጠ፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ እንላለን። በአንጻሩ « መቆም » ደግሞ አለማረፍን፤ አለመጨረስን ያሳያልና (ዕብ 10:11-13)። በሌላ ጎኑ ደግሞ ክርስቶስ በጠላቶቹ ሁሉ ላይ ለመፍረድ፤ የፍርድን ሥራ ለመስራት ተቀምጧል፤ የአማኙን ኃጢአት አስተስርቶ፤ ስርየቱን ጨርሶለት በተቀመጠበት ስፍራ ላይ ተቃዋሚዎቹን ሊፈርድባቸው ተቀምጧል።

በተመሳሳይ መልኩ አማኙም የኃጢአቱን ስርየት አንዴ ፈጽሞ ለዘላለም በመቀበሉና ከዚህ በኋላ ለኃጢአቱ ስርየት የሚያቀርበው ሌላ ነገር ስለሌለ (ዕብ 10:18)፤ ፈጽሞ በማይናወጥ የመዳን ዋስትናና ሰላም ማረፉን ለማረጋገጥ ከክርስቶስ ጋር በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጧል፤ ይህም የሆነው የእግዚአብሔር ሰውን ከማዳንም ባሻገር ያለውን የጸጋውን ባለጠግነት ለማሳየት ነው። ይህ የመቀመጡ ምክንያት ሲሆን የተፈለገው ውጤት ግን አማኙ በዚህ ምድር ሲኖር በክርስቶስ ያገኘው የመንፈስ ዓለም ከፍታና፤ ስፍራው የቱጋ እንዲሁም ከማን ጋር መሆኑን በማወቅ የዚህኑ ከፍ ያለ ዓለም የሕይወት ሥርዓት እንዲለማመድና እንዲኖር ማድረግ ነው።

የአሸናፊ ክርስቲያን ኑሮ የመኖር ቀላሉ ምስጢርም ክርስቲያኑ ዘወትር በአዕምሮው በእግዚአብሔር ቀኝ መቀመጡን ማስላሰሉ ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ ከክርስቶስ ጋር መቀመጡን እና ዋነኛ ሕይወቱ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው ማንነቱ፤ በከበረ ስፍራ ተሰውሮ መቀመጡን ባለመርሳትና ሁል ጊዜም በምድር ላይ በሚሳካለት የትኛውም ኑሮው ሳይመስጥ፤ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ በላይ ያለውን በመፈለግና በመጠማት ከኖረ መቼም የማይጸጸትበትን፤ ትርጉም ያለውን

ኑሮ መኖር ይችላል። የድል ነሺነትም የውድቀትም ምክንያት የሆነው “ሀሳቡን” በምድር ባለው ላይ ሳይሆን በላይ ያለውን ለመሻት ከተጠቀመበት ከታችም ከላይም ምንም ያልጎደለውን ድል ነሺና ደስተኛ ሕይወት ለመኖር ይችላል። ከክርስቶስም ጋር በኃይሉ ቀኝ መቀመጡን ስለሚያውቅ በገዢነት ኃይል የኖራል እንጂ የነገሮች ሁሉ ተገዥ፣ባርያ መሆን አይችልም።

25. ከኃጢአት ኃይል ተጽእኖ ነፃ ወጥቷል

(ሮሜ 8:2፣ ፊልጵ 3:3, ቁላ 2:11)

ከመጀመሪያው አዳም ውድቀት ጀምሮ ወደ ዓለም በገባው ኃጢአት ምክንያት ሰዎች ሁሉ ተፈጥሮአቸው በውድም ኃጢአትን ለማድረግ ያዘነበለ ሆኗል። በዚህም ምክንያት ኃጢአትን አድርጎ የማያውቅ ሰው ከቶ የለም። ሰው ወደ ገዛ ተፈጥሮው (ሥጋው) በገባው ኃጢአትና በዚሁ ሥጋው ባለው የዚሁ የኃጢአት ሕግ ምክንያት ማድረግ የሚወደውን በጎ፣ ነገር ጽድቅ መፈጸም እያቃተው እራሱና እግዚአብሔር የሚጠሉትን ክፉ ነገር ለማድረግ የሚገደድ ሆኗል።

ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔር በፈጠረው መልካምነታቸው በጎ ብቻ ቢያደርጉ የሚወዱ ሲሆኑ አሳዛኙ ነገር ማንም ሰው ግን ይህንን ጽድቅ በጎ ነገር በራሱ ማድረግ አለመቻሉ ነው። ይህም የሆነው በሥጋው ውስጥ ባለ የኃጢአት ሕግ ነው። ይልቁንም ሰዎች ማድረግ እንደማይገባቸው ያወቁትን መጥፎውንና ኃጢአት የሆነውን ሲያደርጉ ራሳቸውን ያገኛሉ። ይህ ደግሞ በየትኛውም ኃይማኖታዊ ጥረትና ሥርዓት መወገድ አይችልም።

ክርስቲያን ጌታ ኢየሱስን አዳኙና ጌታው እንደሆነ ሲቀበል በመጀመርያው አዳም ምክንያት ወደ እርሱ የገባውን የኃጢአት ሕግ ኃይል የሚገዛ የሚቆጣጠር የአማኙ ሥጋ ላይ የሚሰለጥን በራሱ በክርስቶስ ኢየሱስ (የመጨረሻ አዳም) ውስጥ የነበረው የሕይወት መንፈስ ሕግ (መንፈስ ቅዱስ) ይገባበታል። ጌታ ኢየሱስ በዚህ አማኝ ውስጥ ያለውን ለኃጢአት ተሸናፊ የሚያደርገውን የአሮጌውን ሰው ኃይል በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይገርዘዋል፣ ይገፍፈዋል። በዚህም ምክንያት አማኝ ምንም እንኳን በአካባቢው ባው ተጽዕኖዎች ስር የሚፈተን ቢሆንም የትኛውንም ዓይነት ኃጢአትን ያለመፈጸም ብቃትን አግኝቷል። ከዚያም አልፎ የሚወደውን በጎውን ነገር ማድረግ እንዲችል በኢየሱስ ውስጥ የነበረውን ይህን የሕይወት የጽድቅ አቅም ተቀብሏል።

26. በጠላት (በሰይጣን) ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶታል

በቀደመው አዳም ውድቀት ምክንያት የሰው ልጆች ሁሉ በሰይጣን ኃይል እና አገዛዝ ስር ኖረዋል፤ እየኖሩም ነው። አንድ ሰው ከሰይጣን መንግስት፣ ከጨለማው ስልጣን ነጻ የሚሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ካመነ ብቻ ነው። ከዚህ ውጭ በተለያዩ መንገድና አሠራር ሰው ሁሉ በክፉው ተይዟል (1ዮሐ 5:19)። እውነተኛ የሆነ ክርስቲያን ሁሉ ከጨለማ ወደ ብርሃን፣ ከሰይጣንም ስልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲል ዓይንን በሚከፍተው የወንጌል ኃይል ተጠቃሚ ሆኗል። በዚህም አማኝ በወንጌል አማካኝነት በክርስቶስ ኃይል ከጨለማ ስልጣን አገዛዝ ኃይል ሙሉ በሙሉ ድኗል (ቈላ 1:13)። አማኝ ከሰይጣን ስልጣን ሙሉ በሙሉ መዳኑ ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ ኃይልና ስልጣን መልሶ በሰይጣን ኃይል ሁሉ ላይ ስልጣን ተሰጥቶታል። በመሆኑም የሰላም አምላክ ፈጥኖ ሰይጣንን ከአማኙ እግር ስር ይቀጠቅጠዋል (ሮሜ 16:20)። በመሆኑም

- 26.1 እባቡን (የሰይጣንን የተንኮል እና የስህተት አሠራር) እና፤ ጌንጡን (ሰይጣን በሰው አካላዊ ማንነት ላይ የሚያደርሰውን ጥቃት) ክርስቲያን መርገጥ (መቆጣጠር፤ ማሸነፍ) ይችላል። (ሉቃ 10:17-19)
- 26.2 በኢየሱስ ስም አጋንንትን ከሰዎች ውስጥ ያወጣል። (ማር 16:17)
- 26.3 በበሽተኞች ላይ እጁን ይጭናል እነርሱም በጌታ ፈቃድ ይፈወሳሉ። (ማር 16:18, ያዕ 5:14)
- 26.4 ለሰዎች ሁለንተናዊ ስኬት ይጸልያል። (3ዮሐ 2)

27. ከሙሴ ሕግ ተጠያቂነትና ፍርድ ነፃ ወጥቷል

በየትኛውም የአለማችን ክፍል አንድ ጥፋት የፈጸመ ሰው በሥጋ ሕይወት እስካለ ድረስ በአገሩ ሕግና ደንብ መሰረት በጥፋቱ ተጠያቂ ይሆናል። ጥፋተኛው ሰው ግን በድንገት ሕይወቱ ቢያልፍ ወይም ቢሞት በሕግ ሊጠየቅ ከነበረው ነገር ነጻ ይሆናል፤ በበደለው በደል ምክንያት ከስም ተመስርቶበት ከነበር መሞቱ በትክክል ከተረጋጋጠ በኋላ የበደለኛነት ክሱ እንዲቋረጥ ይደረጋል። ምክንያቱም በሞተ ሰው ላይ ሕግ ምንም ሊፈርድ ስለማይችል ነው (ሮሜ 6:6፤ 7:1-4)። እንዲሁ ቅዱሱ አምላክ ሊደክም ወይም ሊስት የሚችለውን አማኝ ከሕግ ተጠያቂነት ነፃ ለማውጣት የፈፀመው የምስጢር አሠራር አማኙን በክርስቶስ የሥጋ ሞት ለሕግ አብሮ እንዲገደል ማድረግ ሲሆን ከዚህም የተነሣ በሞተ ሰው ላይ ሕግ ተፈፃሚነት እንደሌለው ሁሉ አማኙም ከሕግ ባርነት እና ተጠያቂነት ነፃ ወጥቷል፤

ከሕግ አርነት በመውጣት ለክርስቶስ በመሆን በ “አድርግ” “አታድርግ” ኑሮ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ፤ በአዲሱ የኑሮ ኃይል ይመላለሳል፡፡

27.1 ለሕግ ተገድሏል፡፡ (ሮሜ 7:1-6)

ማንም ሰው ሕግጋትን በመጠበቅ እግዚአብሔር የሚፈልገውን የሕይወት ልክ መኖር አይችልም፤ ይልቁንም በታገለ ቁጥር ትርፉ መውደቅና መነሳት ብቻ ሆኖ ይቀራል፤ ይህም እጅግ ተስፋ አስቆራጭ ነው፡፡ ኃጢአት በዚህ ምስኪን ኃይማኖተኛ ሰው ላይ አቅም ያገኘበት ምስጢሩ ግን ሰውዬው በሥጋው ጥረት ሊጠብቀው የሚሞክረው ይኸው ሕግ ጭራሹን ለዚህ ሰው ሰው ሳይሆን ለኃጢአት ኃይል መስጠቱ ነው፡፡(ሮሜ 5:20፤ 7:7-16፤ 1ቆሮ 15:56) ክርስቲያን ግን የኃጢአት ኃይል የሆነው ሕግ በእርሱ እንዳይሠራበት እና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለእግዚአብሔር ፍሬ እንዲያፈራ ለሕግ ተገድሏል፡፡

27.2 ሕግ አይዛወውም፡፡ (ሮሜ 7:6, 6:14, 2ቆሮ 3:6-11, ገላ 3:25)

አንድ ሰው መንፈሳዊ ሕይወቱን ሊመራ የሚችለው አንድም ሕግን ለመጠበቅ በመጣጣር ነው፤ አልያም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው፡፡ ከሁለት በአንዱ ይመራል እንጂ በሁለቱም እኩል መመራት ፈጽሞ አይችልም፡፡አማኝ ግን በአዲሱ በመንፈስ ቅዱስ ብቻ በሆነው ኑሮ ይመራል እንጂ አይሁድ ይኖሩበት በነበረው በአሮጌው “አድርግና” “አታድርግ” በሚለው በፊደላት በተጻፈ ሕግ አይኖርም፤ በዚህም ህግን ከመጠበቅ በላይ የሆነውን የክርስቶስን የመኖር አቅም ይለማማዳል፡፡

27.3 በሕግ ሳይሆን በመንፈስ ይመራል፡፡ (ሮሜ 8:1-4 ፤ 14-17)

ከላይ እንደተገለጸው ማንኛውም ሰው መንፈሳዊ ሕይወትን ለመኖር፡ በመንፈስ ኃይል ወይም በራሱ ጥረት ላይ፤ ከሁለት በአንዱ ላይ መደገፉ የግድ ነው፤ በአለም ላይ ያሉ ኃማኖቶች ሁሉ የሚያመሳስላቸው አንዱ ነገርም ሁሉም መልካምን ሥራ በማድረግ ለመዳን መጣጣራቸውና፤ ነገር ግን ምንም ስንኳ በሰዎች ፊት የጸደቁ ቢመስሉም፤ ሁሉን በሚያውቅ አምላክ ፊትና በገዛ ራሳቸው ህሊና ውስጥ ግን ዘወትር በደለኞች መሆናቸው ነው፡፡ (ማቴ 23:24-28)

ክርስቲያኑ ግን አስቀድሞ የእግዚአብሔር ወራሽ እንደሆነ ባረጋጋጠለት፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይመራል፤ በመሆኑም አማኝ፡ ኃይማኖተኞች ፍርድን በመፍራታቸው ምክንያት ሕግን በመጠበቅ በሚታገሉበት የሥጋ ጥበብና፤ ኃይማኖታዊ ጥረት ሳይሆን (ሮሜ 3:20፤ 9:30፤ 10:3፤ ቁላ 2፤20-23፤ 1ጢሞ 4:1-4) ከሕግ ባርነት

እና ከፍርድ ፍርሀት ፍጹም ነጻ በመሆን፤ የእግዚአብሔር ልጅነቱን በማረጋገጥ፤ በመንፈስ ኃይል ይመራል፤ ይህም በክርስቶስ አየሱስ ያለው የህይወት መንፈስ አመራር በሥጋው ሰውነት ውስጥ ከነበረው ተሸናፊ ተፈጥሮ ነጻ አውጥቶታል።

28. ኩነኔ ፈጽሞ የለበትም (የኃጢአት ክስና ርግማን አያገኘውም)
(ሮሜ 8:1, 31-33፤ ዕብ 10:2-22፤ ዮሐ 3:18, 5:24፤ ገላ 3:13)

ኩነኔ የሚለው ቃል በግሪኩ “ካታክሪማህ” የሚለው ሲሆን “የጥፋተኝነት ክስ መመሥረት፤ መክሰስ፤ በደለኛን መውቀስ፤ ኃጢአተኛ ነህ፤ ነሽ ብሎ የጥፋተኝነት ብያኔ መስጠት” ማለት ነው። ክርስቲያን ግን ጌታ ኢየሱስን የግል አዳኙ አድርጎ ከተቀበለበት ቅጽበት ጀምሮ በክርስቶስ ጽድቅ ምክንያት በፈጣሪው ፊት ሊከሰስ፤ ሊወቀስ ወይም ሊፈረድበት ከቶ አይችልም።

በመሆኑም እግዚአብሔር አማኙን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ከወደደበት አባታዊ ፍቅረ ክርስቲያንን ሊለየው የሚችል የየትኛውም ወገን ክስ በእግዚአብሔር ፊት ፈጽሞ ሊቀርብ ከቶ አይችልም። ከዚህ ወዲያ የሚቀረው አማኙ በክርስቶስ መስዋዕትነት የተሰጠውን ይህን “ከህሊና ክስ ነጻ ሕይወት” በመለማመድ ዘወትር በእግዚአብሔር ፍቅር ራሱን ከኃይማኖታዊነት እና ከሰይጣን ድምጽ እየጠበቀ ወደ እግዚአብሔር በምስጋናና አምልኮ በተሞላ እምነት በድፍረት መቅረብ ብቻ ነው።

29. የእግዚአብሔር እና የክርስቶስ ካህን ሆኗል

ካህን የሚለው ቃል የእብራይስጡ “ኮሄን” የሚለው ቃል ሲሆን ትርጉሙም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ማለት ነው። የመጀመርያው አዳም በኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር መሸሽ ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ ሰዎች ሁሉ በፍርድ ፍርሀት ውስጥ በመሆናቸው ወደ ፈጣሪያቸው ከመቅረብ ይልቅ ከእርሱ በመራቅ ወደ ከፋ በደልና አመጽ እንዲሁም ጠላታቸው እና ነፍስ ገዳይ ወደ ሆነው ሰይጣን መቅረብን መርጠዋል። ይሁን እንጂ ሰዎችን ሁሉ ልክ በሌለው ፍቅሩ የሚወዳቸው እግዚአብሔር ራሱ ወደ ሰዎች በመቅረብ እነርሱም ወደ እርሱ እንዲቀርቡ በጽኑ ይፈልግ ነበር። በምስራቅ በነበረው የአትክልት ስፍራ ወደ ተሸሽገው አዳም በመምጣት “ አዳም ወዴት ነህ ” በማለት፤ ከባርነት ነጻ ወደወጣው የእስራኤል ሕዝብ በመምጣ “በመካከላቸው ማደርያውን በመትከል” በመጨረሻም ራሱ “ በሥጋ በመምጣት ” በእነርሱ ሁኔታ መኖሩ የልቡን ፍላጎት ማሳያ ነበሩ። በመጨረሻም ሰው ወደ ፈጣሪው እንዳይቀርብ ምክንያት የሆነውን

ኃጢአት ኢየሱስ በደሙ በማስወገዱ፤ ማንኛውም አማኝ ያለምንም ፍርሀት ከሙሉ ዋስትና ጋር በኢየሱስ የመቅረብ ልክ ወደ ቅዱሱ እግዚአብሔር መቅረብ የሚችል ካህን እንዲሆን ተደርጓል።

29.1 ካህን የተደረገው በክርስቶስ ደም ነው። (ራዕ 1:6, 5:9)

ክህነት በየትኛውም የኃይማኖት ትምህርት ወይም የስነመለኮት እውቀት ወይም የክህነት ስነስርዓቶች ሊገኝ ፈጽሞ አይቻልም። ክህነት ወይም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚቻለው ለኃጢአት ስርየት በፈሰሰው ደም ብቃት አማካይነት ብቻ ነው። በመሆኑም አማኙን ጌታ ኢየሱስ በራሱ ደም አማካይነት ለእግዚአብሔር ካህን እንዲሆን አድርጎታል።

29.2 ቅዱስ ካህን ሆኗል። (መጸለይ፣ ማምለክ ይችላል) (1ጴጥ 2:5)

የአማኝ የክህነት ሥራ ሁለት ዘርፍ አለው፤ አንዱ ወደ ላይ ወደ ሰማይ የሚፈጽመው ሲሆን በዚህም “ቅዱስ ካህን” በመሆን ወደ እግዚአብሔር መጸለይ፤ ማምለክ፤ ወዘተ.. የሚችል ሆኗል።

29.3 የንጉሥ ካህን ሆኗል። (ለሰዎች መመስከር ይችላል) (1ጴጥ 2:9)

እንዲሁም በሁለተኛው የክህነት ዘርፍ ደግሞ “ንጉሳዊ ካህን” በመሆን የነገዮሽ የእግዚአብሔርን በጎነት ለሰው ሁሉ የሚያወራ፤ ሰዎችን ከጨለማ ወደ ሚደነቅ ብርሀን የሚጠራቸው ነጻ አውጪ ለመሆን ችሏል።

30. የተትረፈረፈ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጸጋና በጐነት መገለጫ ነው

30.1 የእግዚአብሔር የፍቅሩ መገለጫ ነው። (ዮሐ 13:1, ኤፌ 2:4, 5:2)

አማኝ በበደሉ ሙት ሆኖ በነበረበት ጊዜ እንኳ እግዚአብሔር እርሱን ከወደደበት ከትልቅ ፍቅሩ የተነሳ የማይጠፋውን (ከክርስቶስ ጋር) ሕይወትን ሰጥቶታል። እግዚአብሔርም የአማኙን ተለዋዋጭና ወቅታዊ ሁኔታ፤ ይኸውም አንዴ በብርታት አንዴ በድካም የሚመላለስ ሕይወቱን ሳይመለከት፤ በዚህ ዓለም ላይ የእርሱ የሆነውን ክርስቲያን ያለምንም ቅድመ እና ድኅረ ሁኔታ እስከመጨረሻው ወድዶታል። ይህም ፍቅር በሁኔታዎች ላይ ያልተመሠረተ በክርስቶስ ምክንያት ለአማኙ የተገለጠ የእግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ በአማኙ ወቅታዊ የመንፈሳዊ ሕይወት ከፍታና ዝቅታ ምክንያት የማይቀንስ ብቻ ሳይሆን የማይጨምርም ፍቅር ነው።

30.2 የእግዚአብሔር የጸጋው መገለጫ ነው።

ጸጋ የራሱ የእግዚአብሔር መለኮታዊ አቅም፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ማንነቱ፤ የመዳንና ያለመጥፋት ብቸኛ ዋስትና፣ ዳግም የተወለዱ ክርስቲያኖችም የሕይወት ልምምድ አቅማቸው ነው። በመሆኑም አማኝ ፡-

ሀ. በጸጋው ድኗል። (ኤፌ. 2:8-9)

ማንኛውም ኃይማኖተኛ ሰው በሚያደርጋቸው መልካም ሥራዎች ምናልባት ከሚመጣው ፍርድ እድን ይሆናል ብሎ እርግጠኝነት በማይሰማው ሁኔታ ያስባል። ክርስቲያን ግን መዳን የሚገኝበትን የምሥራች ተቀብሏል። በመሆኑም በሚያደርጋቸው መልካም ሥራዎች ሳይሆን ክርስቶስ በእርሱ ምትክ የሠራለትን የቤዛነት ሥራ በማመን አሁኑኑ እንዲሁ በጸጋው ጽድቋል። ከዚህም በኋላ የሚያደርጋቸው መልካም ሥራዎች ሁሉ ለመጽደቅ ብሎ የሚሠራቸው ሳይሆኑ በክርስቶስ በነጻ በተቀበለው ጽድቅ ምክንያት የሚገለጡ የጽድቅ ፍሬዎች ናቸው።

ለ. በጸጋው ጸንቶ ይቆማል፤ ይጠበቃል። (ሮሜ 5:2, 1ኛጥ 1:3-5)

አማኝ ልዩ ልዩ በሆኑ ኃይማኖታዊ መልክ ባላቸው ጥረቶችና፣ ሰዋዊ ልፋቶች ሳይሆን በሰማይ ለተዘጋጀለት ሕያው ርስት በራሱ በእግዚአብሔር ኃይል ተጠብቆ ይኖራል። በምድራዊ ሕይወቱም በብዙ ውጣ ውረዶች ውስጥ ጸንቶ ሚቆመው በራሱ ብቃት ሳይሆን ሁልጊዜም በሚረዳው በዳነበት በዚሁ ጸጋ ነው።

ሐ. በጸጋው ያገለግላል (ኤፌ. 4:7፣1ቆሮ 12:4-11, 1ኛጥ 4:10-11)

ክርስቲያን እግዚአብሔር በሚሠራው ሥራ ውስጥ ዋነኛው የእግዚአብሔር ገንዘቡ ነው። በእግዚአብሔር መንግሥት ሥራ ውስጥ ማንኛውም ሰው በገዛ ራሱ ችሎታ ሊያገለግል ብቃት የለውም ። በመሆኑም እግዚአብሔር ክርስቲያኑን በእርሱ ሥራ ውስጥ ሠራተኛ ይሆን ዘንድ ከራሱ ከእግዚአብሔር በወጣ መንፈስቅዱስ አማካይነት ልዕለ ተፈጥሯዊ የሆኑ የጸጋ ስጦታዎችን ለአማኙ በመስጠት ለአገልግሎት አብቅቶታል። ይህ ክርስቲያን በአገልግሎት ዘመኑ ሁሉ የሚያገለግለው በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ እንደሆነ ያውቃል።

መ. በጸጋው ቅድስናን ይለማመዳል (ቲቶ 2:11-5)

ሁሉም ኃይማኖቶች የራሳቸው የሆነ የቅድስና አስተምህሮ ያላቸው ሊሆን ቢችልም እንኳ የቅድስና ትርጉማቸው እና ልምምዳቸው ግን እግዚአብሔር ካስቀመጠው ትርጉምና መስፈርት በእጅጉ ዝቅ ያለ ነው(1ጢሞ 4:1-5)

ለእግዚአብሔር ቅድስና ማለት እርሱን መምሰል ማለት ነው። ይህንንም እጅግ በጣም ከፍተኛ የቅድስና ደረጃ በየትኛውም ዓይነት ኃይማኖታዊ ጥረቶች ለመለማመድም ይሁን ለመኖር ማንኛውም ሰው ከቶ አይችልም። ይህንን እርሱን የመምሰል ቅድስና ለመኖር ከራሱ ከእግዚአብሔር የሚመጣ አቅም ያስፈልጋል። ይኸውም አቅም መዳን የማይችለውን የሰው ልጅ ያዳነው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። ይኸው ኃጢአተኛውን ያዳነ የእግዚአብሔር ጸጋ ራሱ የዳነውን አማኝ እግዚአብሔርን እየመሰለ እንዲኖር ደግሞ ያስለምደዋል።

30.3 የእግዚአብሔር የኃይሉ መገለጫ ነው።

(ኤፌ. 1:19, 2:6-7, 2ቆሮ 10:10-11, 13:2-5 ፊልጵ 2:13)

ቅዱስ ጳውሎስ እንዳስተማረን እግዚአብሔር ከሁሉ የሚበልጠውን መለኮታዊ ጉልበት የገለጸው በብሉይና ሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት የተጻፉትን ታላላቅ ተአምራቶች ሲሠራ አይደለም። ብዙ አማኞች እንደሚያስበው ግዙፉን አለማትን በቃሉ መፍጠሩ፣ በኖህ ዘመን የጥፋትን ውሃ በምድር ሁሉ ላይ ማምጣቱ፣ በግብጽ አገር ሁሉ ላይ ያደረጋቸው ተአምራታዊ መቅሰፍቶች፣ የቀይ ባህር ውሃን ለሁለት መክፈሉ፣ ከሰማይ እሳት እና በረዶ ማውረዱ፣ ኃያላንን ከከብራቸው ማዋረዱ ወ.ዘ.ተ.. ሁሉ እግዚአብሔር ከሁሉ የሚበልጠውን መለኮታዊ የብርታቱን ጉልበት የገለጸባቸው ክስተቶች አይደሉም።

ከሁሉ የሚበልጠው የእግዚአብሔር የብርታቱ ጉልበት የተገለጸው በአማኝ ላይ በተሠራው ሥራ ነው። ይኸውም ክርስቶስን ከሙታን ባነሣውና በቀኙ ባስቀመው ጊዜ በኃጢአቱ ሙት ሆኖ የነበረውንም አማኝ ከክርስቶስ ጋር አብሮ ሲያስነሣውና፣ ከእርሱም ጋር አብሮ በቀኙ ሲያስቀምጠው ከሁሉ የሚበልጠው የኃይሉ ብርታት ታየ። በአማኝ ድካም ሁሉ ውስጥ እንኳ ይኸው የጌታ ኃይል ይገለጣል። በብዙ መዛልና ተስፋ መቁረጥ ውስጥ ሁሉ እየተገለጠ እና በክርስቲያኑ እየሠራ፣ ክርስቲያኑን የዚህ ኃይል መገለጫ መሆኑን ያረጋግጥለታል።

30.4 የእግዚአብሔር የታማኝነቱ መገለጫ ነው (ፊልጵ 1:6, ዕብ 13:5, 10:23)

በክርስቲያኑ መንፈሳዊና ሥጋዊ ኑሮ የእግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ታማኝነትና መልካምነት ይገለጣል። በክርስቲያኑ ኑሮ ውስጥ በጎውን ሁሉ የሚጀምረው፣ የሚያቀርበውና፣ የተጀመረውንም የሚፈጽመው ራሱ ጌታ ነው። ክርስቲያኑ በዘመኑ ሁሉ ይህንኑ የእግዚአብሔርን በጎነት በኑሮው ውጣ ውረድ ሁሉ ውስጥ በግልጽ ያየዋል። ጌታም ክርስቲያኑን ፈጽሞ አይጥለውም፣ ከቶም አይተወውም።

30.5 የእግዚአብሔር ሰላም መገለጫ ነው። (ዮሐ 14:27)

በዚህ ምድር ላይ በማንኛውም ምክንያት ሊገኝና፤ በማንኛውም ሁኔታ ደግሞ ሊጠፋ በማይችለው ሰማያዊ ሰላም ሊኖር የቻለው የናዝሬቱ ኢየሱስ ብቻ ነው። በመስቀል ላይ በቆየባቸው አስቃቂ ሰአታት ሁሉ በውስጡ በነበረው ፍጹም ሰላም ከመስቀሉ ሥር ሆነው ለሚረግሙትና ለሚያፈጠቡት ክፉ ሰዎች ከአባቱ ዘንድ ይቅርታን ይለምንላቸው ነበር። የትኛውም መልካም ሰው፤ የትኛውም ታላቅ ነቢይ፤ ወይም የትኛውም የኃይማኖት መስራች በሰማይ ውስጥ ብቻ በነበረውና ጌታ ኢየሱስ ብቻ በምድር ሲኖር ይኖርበት በነበረው ሰላም ከቶም ኖረው አያውቁም። ጌታ ኢየሱስም በሚታይ አካሉ ከዚህ አለም ወደአባቱ የሚሄድበት ጊዜ ሲደርስ ይህን እርሱ ብቻ ይኖርበት የነበረውን ሰላም ለሚያምኑበት ሁሉ ትቶላቸው እንደሚሄድና፤ ይህም የራሱ ሰላም እንደሆነ እንዲሁም ፈጽሞ በዚህ አለም ካለው ሰላም የተለየ መሆኑንም ተናገረ። አማኝ በክርስቶስ ከማመኑ የተነሣ በተቀበለው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ይህንን የክርስቶስ ሰላም በመቀበል ለሰው ማስረዳት በሚከብደው ለሱ ብቻ በሚረዳው ዋስትና ይኖራል

30.6 የእግዚአብሔር ልዩ ማጽናናት መገለጫ ነው። (2ተሰ 2:16)

ክርስቲያኑ በመንፈሳዊና ይልቁንም በሥጋ ኑሮው ሊገጥሙትና ልቡን ሊሰብሩ ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ እንዲጽናናና እንዲያገግም የሚያደርግ፤ ቀጥታ ከሰማይ የሆነ አባታዊ ማጽናናት በተገለጠ በጎነት እና፤ በቃልም በሆነ ማጽናናት ይሰጠዋል። በዚህም መጽናናት የሚገኘው አዕምሮን የሚያልፍ ሰላም ዓለም እንደሚሰጥ ያለ ሰላም ሳይሆን በራሱ በክርስቶስ ውስጥ የነበረው በመንፈስ ቅዱስ የሆነ ሰላም ነው (ፊል 4:7፤ ዮሐ 14:26-27)።

30.7 በሊቀካህናቱ በኢየሱስ ምልጃ ተጠቃሚ ነው (ሮሜ8:34፤ ዕብ7:25, 9:24)

ከላይ የተዘረዘሩትን ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር የሚገልጠው በአማኝ ሕይወት ውስጥ ሲሆን፤ ያልዳኑ ሰዎች ግን የእነዚህ ሁሉ ጸጋዎችና፤ በጐነቶች ተጠቃሚ ለመሆን በመጀመሪያ በክርስቶስ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ አለባቸው (2ቆሮ5:18-20, ዕብ7:25)። እስከዚያው ግን እግዚአብሔር ፍጥረቱን ሁሉ በሚያስተዳድርበት የጋርዮሽ ጸጋ (Common Grace) ብቻ ተጠቃሚ ይሆናሉ፤ ይተዳደራሉ (ማቴ 5:45፤ ሐዋ 14:16-17፤ ሮሜ 13:1-7)።

31. በመንፈሳዊ በረከቶች ሁሉ ተባርኳል (ኤፌ 1:3)

ብሉይ (አሮጌው) ኪዳንና አዲስ ኪዳን ሁለቱም እኩል ሥልጣን ያላቸው የእግዚአብሔር ቃላት፤ መጽሐፍት ናቸው። ሁልጊዜም ግን ማወቅና ማስተዋል ያለብን ነገር፤ በአረጀው ኪዳን (ዕብ 8:6-13) ተሰጥቶ የነበረውና፤ በክርስቶስ አማካይነት በአዲሱ ኪዳን የተሰጠው የተስፋ፤ የሕይወት ሥርዓት እና የበረከት ወዘተ ልዩነት እጅግ ታላቅና ሰፊ ርቀት ያለው መሆኑን ነው።

ብሉይ ኪዳን ጥሪው ምድራዊ፤ ተስፋው ምድርን መውረስ፤ የሕይወት ሥርዓቱ በሕግ ሞግዚትነት በምድር ላይ መኖር፤ በረከቱ የምድርን በረከት መብላት ብቻ ነበር። ይህም የሆነው የኪዳን ሥርዓቱ መካከለኛ እና የቃሉ ተናጋሪዎች ሁሉ ምድራውያን በመሆናቸውና ከሰማይ የሆነው ልጁ መጥቶ የላይኛውን፤ ዘላለማዊውን እና መንፈሳዊውን ነገር እስኪነግረንና እስኪሰጠን ጊዜ ድረስ ነበር (ዕብ 1:1-3፤ ዮሐ 3:31-33)።

አማኝ በክርስቶስ ኢየሱስ በተገለጠውና በተሰጠው በአዲስ ኪዳን የክብር ከፍታ ውስጥ ባሉ በሰማያዊ ጥሪ፤ በመንፈሳዊ በረከት፤ በሚመጣ የክብር ተስፋ ወዘተ ውስጥ ተካትቷል። ከዚህ የኪዳኑ ከፍታ እና ታላቅነት ካመጣለት ነገር አንዱ አማኝ በዚህ ምድር ላይ ሳይሆን በሰማያዊ ሥፍራ ላይ በምድራዊና በሚያልፍ ሳይሆን ጽኑና ዘላለማዊ በሆነው መንፈሳዊ በረከቶች ሁሉ ተባርኳል። ይህም የተጠናቀቀ ጉዳይ ነው፤ “የሚባርከን” ሳይሆን “የባረከን” ይላልና።

ታላቁ መጽሐፍ ማንኛውም አማኝ በዚህች ትንሽ መጽሐፍ በተዘረዘሩትና ከመታወቅ በሚያልፉት በሌሎችም መንፈሳዊ ባርኮቶች ሁሉ አሁኑኑ እንደተባረከ ያረጋግጥልናል። አሁን የሚያስፈልገው እነዚህን በረከቶች በሕይወቱ ዘመን ሁሉ በሚቀበለው ጸጋ አማካኝነት መለማመድ ብቻ ነው። ለዚህም ነው ሐዋርያት በአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ሁሉ ውስጥ በየትኛውም መልዕክታቸው ላይ ወይ ሲጀምሩ አሊያም ሲጨርሱ ጌታ ይባርካችሁ የሚለውን ቃል ምዕዳን ያልተጠቀሙት፤ ይልቁንም በቃል ምዕዳናቸው ሁሉ በተጠናቀቀው መባረክ ላይ ቅዱሳን የሚኖሩበትን አቅምና በረከታቸውን የሚገልጡበትን ጸጋ፤ እንዲሁም በእግዚአብሔር ፊት በዋስትና ተረጋግተው የሚኖሩበትን ሰላም፤ ይመኙላቸው የነበረው (ሮሜ 1:7፤ 1ቆሮ 1:3፤ 16:23፤ 2ቆሮ 1:2፤ 13:13፤ ገላ 6:18፤ ኤፌ 1:2 ወዘተ... 1ጴጥ 1:2፤ ራዕ 22:21)።

32. መንፈሱ ሕያው ሆኗል

አዳም ትዕዛዝ በተላለፈበት ወቅት ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን መንፈሳዊ ሕብረት አጣ። ይህም የሕብረት መቋረጥ የመንፈስ መሞት ይባላል። የሰው ልጆች ሁሉ ኃጢአት በማድረጋቸው መንፈስ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ሙሉ ሕብረት ማድረግ አልቻሉም ነበር። ሰው ጌታን ኢየሱስን የግል አዳኝ አድርጎ ሲቀበል ተቋርጦ የነበረው የመንፈስ ሕብረት መንፈስ ቅዱስ በአማኙ ውስጥ በመግባቱ የተነሳ ይቀጥላል። ያን ጊዜ የሰው መንፈስ መንፈስ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ያደርጋል። ይህም “ የሰው መንፈስ ሕያው መሆን ” ይባላል።

(ዮሐ 5:25፤ ሮሜ 8:16)

32.1 በመንፈሱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ሕብረት ያደርጋል። መንፈሱ መንፈስ ቅዱስን ማዳመጥ ይችላል (ሮሜ 8:16፤ 1ቆሮ 2:12) ።

32.2 መንፈሱ ሕያው ከመሆኑ የተነሣ የእግዚአብሔርን ሥራ ሲሠራ እረፍት ይሰማዋል። (2ቆሮ 7:13) እግዚአብሔር የሚጠላውን ነገር ሲያይ ደግሞ መንፈሱ ለጌታ ይቀናል፤ ይበሳጫል (ሐዋ 17:16) ።

33. ከተስፋው ቃል ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋይ ሆኗል

33.1 ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዷል። (ዮሐ 3:5-8)

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት፣ የሕይወት ሥርዓት ይገባ ዘንድ ክርስቲያን መንፈስ ከሆነው ከእግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ተወልዷል። ከመንፈስ ቅዱስ መወለዱም የመዳኑ ምክንያትና ምልክት እንዲሁም እግዚአብሔርን ለመምሰል ለሚሆነው የክርስትና የሕይወት ምልልስ አቅም የመቀበሉ ማረጋገጫ ነው።

33.2 በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቋል። (ሐዋ 1:5፤ 1ቆሮ 12:13)

ክርስቲያን ለዘላለም ሕይወት የሚሆነውን ንስህ በማድረግ፣ የክርስቶስ ኢየሱስ የአካሉ ብልት ለመሆንና ከክርስቶስ እና ክርስቲያኖች ሁሉ ጋር አንድ አካል ለመሆን በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቋል። አማኙ በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ የተጠመቀው ከክርስቶስ ጋር አንድ ለመሆንና በሁሉ ነገር አብሮ የውርስ ተካፋይ ለመሆን ጭምር ነው።

33.3 የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ (መቅደስ) ነው።

(ዮሐ 7:39፣ ሮሜ 5:5, 8:9፣ 1ቆሮ3:16, 6:19፣ ገላ 4:6፣ 1ዮሐ 3:24)

እግዚአብሔር ራሱ በሰራው ቤት ውስጥ እንጂ ሰው በሰራው ቤት ውስጥ ሊኖር እንደማይችል ግልጽ ነው። የእግዚአብሔር ይኖርበት ዘንድ በዚህ ምድር ላይ ራሱ የሰራው ቤት ደግሞ አማኞች ናቸው። (ዕብ 3:4-6) እግዚአብሔር የፈጠረው በኃጢአትም ሲጣሉ ከኃጢአት እና ከካህን በሚበልጥ ዋጋ መልሶ የገዛው ቤቱ ክርስቲያን ነው። በመሆኑም ክርስቲያን የእግዚአብሔር ንብረት፣ በወልድ ደም የተገዛ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ሆኗል። እግዚአብሔር አብና እግዚአብሔር ወልድ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በደካማው አማኝ ውስጥ መኖርያውን አርጓል። (ዮሐ 14:23)

33.4 በመንፈስ ቅዱስ ታትሟል። (2ቆሮ 1:22, ኤፌ. 4:30)

መታተም የሚለው ቃል ልክ የተጻፈን ደብዳቤ በፖስታ ውስጥ ከቶ እንደማተም፣ እንደማሸግ ዓይነት ሲሆን ይህም ደብዳቤውን ሌላ አካል እንዳይከፍተው፣ እንዳያየው፣ እንዲጠበቅ፣ እንዳይበላሽ ለማድረግ ነው። አማኝ ደግሞ የእግዚአብሔር ንብረት በመሆኑ ምክንያት ለእግዚአብሔር የተጠበቀ እንዲሆንና ከሚመጣውም ቁጣ የተጠበቀ እንዲሆን ለበዛ ቀን ሲባል በመንፈስ ቅዱስ ታትሟል ይህም መታተም አማኙ የእግዚአብሔር ንብረት መሆኑንና፣ ከፍርድ ማምለጡንም ማረጋገጫ ነው።

33.5 ከ “ቅዱሱ ኢየሱስ” ቅባት ተቀብሏል። (1ዮሐ 2:20, 27)

እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስና በኃይል እንደቀባው እናውቃለን (ሐዋ 10:38፣ ሉቃ 4:19) ። እግዚአብሔርም ጌታ ኢየሱስን ለአዲሱ ኪዳን የሚሆነው፣ በትንቢት ይጠበቅ የነበረው መሲህ አርጎ ስለቀባው እርሱ ብቻ የእግዚአብሔር ቅዱሱ (The Holy One of God) ሊባል ችሏል። መንፈሳዊው ዓለም የተቀባውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቅዱሱ እንደሆነ ይነግረናል (ሉቃ 4:34፣ ማር 1:24፣ ሐዋ 3:14፣ 4:27)።

ማንኛውም ክርስቲያን ኢየሱስን የግል አዳኙ መሆኑን አምኖ ከተቀበለበትና ከዳነበት ቅጽበት ጀምሮ ከቅዱሱ ኢየሱስ ቅባት ተቀብሏል። በአዲስ ኪዳን ይህ ሁሉንም ክርስቲያኖች የሚመለከት ሲሆን አገልጋዮችም፣ ሕዝቡም ሁሉ እኩል በክርስቶስ (2ቆሮ 1:21-24)። በአዲስ ኪዳን ውስጥ በግሉ ተለይቶ በመንፈስ ቅዱስ የሚቀባ ማንም ሰው ፈጽሞ የለም። በአራትም ዘመን ቢሆን ለሥልጣን የሚሆነው የዘይት ቅባት የሚፈስሰው ለሹመት በሚቀባው ሰው ራስ ላይ ነበር።

በአዲሱም ኪዳን እግዚአብሔር የአማኞች ሁሉ ራስ የሆነውን ክርስቶስን የቀባው ሲሆን የአካሉ ክፍል የሆኑት አማኞች ሁሉ ከተቀባው ከቅዱሱ ኢየሱስ ቅባት ይቀበላሉ። በኢየሱስ ስም ውክልና የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ በምድር ላይ ለመሥራት ሹመትና ብቃት ሆኖለታል።

33.6 የጸጋ ስጦታ (ልዕለተፈጥሯዊ ስጦታዎች) ተሰጥተውታል።
(ማር 16፡ 16-18፤ 1ቆሮ 12፡4-11፤ 27-31፤ ሮሜ 12፡4-8)

የጸጋ ስጦታ ማለት ሊሰጠው ለማይገባው፤ ብቃት ለሌለው ሰው በነጻ፤ በችሮታ በመለኮታዊ ምርጫ፤ እንዲሁ የሚሠጥ ስጦታ ማለት ነው። ክርስቲያንም ከራሱ ብቃት ወይም ጽድቅ የተነሣ ሳይሆን (2ቆሮ 3፡5፤ ገላ 3፡1-5) ከኢየሱስ ብቃትና ችሮታ የተነሣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለወንጌል ሥራ፤ ለቤተክርስቲያን መታነጽና፤ ለቅዱሳን ጥቅም ይሆኑ ዘንድ፤ ልዩ ልዩ የሆኑ የቃል፤ የምሥጢርና የኃይል ስጦታዎች በነጻ ተሰጥተውታል። እያንዳንዱ አማኝ ከእነዚህ ልዕለ ተፈጥሮአዊ ከሆኑትን ሥጦታዎች፤ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ተካፋይ ለመሆን ችሏል (1ቆሮ 12፡4-11፤ ማር 16፡16-18)።

34. በሕይወት ዘመኑ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል

መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ ከአማኝ ጋር ያለው ግንኙነት እና አሠራር ከቅድመ ድኒን (መዳን) እስከ ብስለት፤ ክርስቶስን መምሰል ያካትታል። አማኝ በዓለም ላለ በኢየሱስ ክርስቶስ ባለማመኑ በዚህ ትልቅ ኃጢአት ምክንያት በወንጌል ቃል በኩል በመንፈስ ቅዱስ ይወቀስ ነበር (ዮሐ 16፡8-10)፤ በደለኛነቱንም ተረድቶ በወንጌል ባመነ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን በመቀበል፤ ከአብና ከወልድ ጋር ሕብረት ጀምሯል (ዮሐ 14፡23፤ 1ዮሐ 1፡3-4)። በመንፈስ ቅዱስም በመጠመቅ የክርስቶስ የአካሉ ብልት ሆኖ ተገጥሟል (1ቆሮ 12፡12-13)፤ እንዲሁም ከሚመጣው ቁጣ ለመዳን ለቤዛ ቀን እንዲሆንለት በመንፈስ ቅዱስ ታትሟል (ኤፌ 4፡30)። የእግዚአብሔርንም ሥራ ለመስራት እንዲችል ከቅዱስ ከኢየሱስ ቅባት ተቀብሏል

እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት የመንፈስ ቅዱስ አሠራሮች በሙሉ በአማኙ ሕይወት ላይ አንድ ጊዜ ብቻ የሚፈጸሙ ሲሆኑ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ግን በአማኙ የሕይወት ዘመን ሁሉ የሚቀጥል ሂደት ነው። ክርስቲያን በየቀኑ በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞላ ታዟል (ኤፌ 5፡18)፤ ዘወትርም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እየተሞላ ከላይ የተዘረዘሩትን መንፈስ ቅዱስ ያከናወናቸውን ነገሮች ወደ ግብ በማምጣት በፍጻሜውም ክርስቶስን ወደ መምሰል ከቀን ወደ ቀን፤ ከክብር ወደ ክብር

ይለወጥበታል፤ ስለሆነም የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ግቡ ክርስቶስን ወደ መምሰል መለወጥ ነው። ይኸውም ክርስቶስ በምድር ሲኖር የተመላለሰበትን የመንፈስ ኃይል ኑሮ መለማመድ ሲሆን የሚገለጸውም በመንፈስ በመመራትና፤ በመንፈስ ፍሬ አማካይነት ነው።

35. ከአባት፣ ከልጁ እና፣ከቅዱስ መንፈሱ ጋር ሕብረት አለው

35.1 ከአባት እግዚአብሔር ጋር (ዮሐ 14:23, ኤፌ 4:6)

አማኝ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የአባት እና የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ማደርያ ሆኗል። ከሁሉ በላይ የሆነውና በሁሉም የሚሠራው አባት እግዚአብሔር በውስጡ በመኖሩ አማኝ መንፈስ ቅዱስ የሚኖርበት የሕያው እግዚአብሔር ቅዱስ ቤተመቅደስ ለመሆን በቅቷል (1ቆሮ 3:16፤ ዕብ 3:6) ፍጹም መለኮታዊ በሆነና ከአእምሮ በላይ በሆነ የእግዚአብሔር አሠራር ክርስቶስ በአማኝ ውስጥ ሲኖር፤ እንዲሁ አማኝም በክርስቶስ ውስጥ አለ፤ አስደሳቹ ጉዳይ ግን አማኝ በእርሱ ውስጥ የሆነው ክርስቶስ፡ አማኝን በእርሱ አድርጎ በአብ ውስጥ መሆኑ ነው (ዮሐ 14:20)። በዚህም የአማኝ ሕይወት በክርስቶስ ውስጥ በመሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ተሰውሯል(ቈላ 3:3)።

አማኝ ከእግዚአብሔር አባት ጋር ባለው ሕብረት አማካይነት፡-

- ከእግዚአብሔር የተወለደ፤ ዘሩ በእርሱ ውስጥ የሚኖር ልጅ ሆኗል (ዮሐ 1:12-13፤ 1ዮሐ 3:9)
- አማኞች የእግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች በመሆናቸው (2ቆሮ 6:17) ከአባት ጋር እና የእርሱ ከሆኑት ሁሉ ጋር ጎብረት ያላቸውና(1ዮሐ 1:3) ከእርሱ ብቻ በሚገኝ የተፈጸመ ደስታ የሚኖሩ፤ በጎ ነገር ብቻ ከእርሱ ውስጥ ከሚወጣ አባት እንከን አልባና መልካም የሆነውን ሁሉ የሚቀበሉ ሆነዋል።

35.2 ከክርስቶስ ጋር (ዮሐ 14:20, ቈላ 1:27)

ከዘላለም ዘመናት በፊት እግዚአብሔር በልቡ የያዘውና፤ ከፍጥረት መጀመርያ ጀምሮ ደግሞ ከቀደመት ትውልዶች ሰውሮት የነበረው ታላቅ ምስጢር ወደ ሰማይ ያረገው እና በአብ ቀኝ አሁን በክብር ያለው ኢየሱስ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ አሁንም በአማኞች ውስጥ መሆኑ ነው። እግዚአብሔርም በአማኞች ሁሉ ዘንድ ያለው ይህ ምስጢር ክብሩ እጅግ ታላቅና ተመን የሌለው፤ ብልጥግናው

ወደር አልባ እንደ ሆነ ሊያስታውቅ ወደደ። ምሥጢሩም የክብር ተስፋ ያለው እና፤ ዓለም የማያየው የማውቀውም ጌታ ክርስቶስ በደካማው ክርስቲያን ውስጥ መሆኑ ነው።

ወደ እዚህ ታላቅና የማይመረመር አንድነት ወይም ሕብረት ለመግባት ወደ ክርስቶስ ውስጥ የተጠመቀ ሁሉ (baptized into Christ) በክርስቶስ ውስጥ ካለው መንፈሳዊና ሰማያዊ ክብር ተካፋይ ሆኗል (ገላ 3:27)።

■ የክርስቶስ አካል አንድ ብልት ሆኗል። (1ቆሮ 12:13)

አማኞች ሁሉ አይሁድ ቢሆኑ፤ የግሪክ ሰዎችም ማለትም አሕዛብም ቢሆኑ፤ በዝቅተኛ ወይም በባለጠግነት የሥጋ ኑሮ ቢኖሩ፤ የቋንቋ እና የሚኖሩበት ገጸ ምድር ልዩነት ቢኖረውም እነርሱ ሁሉ በአንድ መንፈስ አንድ የክርስቶስ አካል እንዲሆኑ በእርሱ ውስጥ ተተምቀዋል። ሁሉም አንዱን መንፈስ ጠጥተዋል።

የፊተኛው አዳም ከጥልቅ እንቅልፉ በተነሳ ጊዜ ሚስቱን ሔዋንን “ይህች አጥንት ከአጥንቴ ናት፤ ሥጋም ከሥጋዬ ናት” እንዳለ እንዲሁ ክርስቲያን ሁሉ ከጥልቁ እንቅልፍ፤ ከሙታን መካከል ለተነሳው ክርስቶስ የአካሉ ብልት፤ ማለትም አጥንቱ እና ሥጋው ሆኗል (ኤፌ 5:30) ።

“for we are memebbers of his body, of his flesh, and of his bones”
KJV (Ephesians 5:30)

■ የግንዱ፤ የክርስቶስ ቅርንጫፍ ሆኗል። (ዮሐ 15:5, ሮሜ 11:17-20)

አንድ የዛፍ ቅርንጫፍ ከግንዱ ተለይቶ በራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንደማይቻለው ሁሉ ማንም ሰው በክርስቶስ ላይ ሳይሆን በየትኛውም ዓይነት ኃይማኖታዊ ጥረት ቢደክም የእግዚአብሔር የሆነውን የጽድቅ ፍሬ ሊያፈራ ከቶ አይችልም፤ ክርስቲያንም ይህንን በመረዳቱ ከመልካሙ ግንድ በሚሰጠው መግባት ፍሬን ያፈራ ዘንድ የግንዱ የክርስቶስ ቅርንጫፍ ሆኗል። እርሱ በዝ ራሳቸው ጽድቅ እንደታመኑትና፤ ግንዱን አንፈልግህም በማለት በራሳቸው ፍሬ ለማፍራት እንደተጣጣሩት አይሁድ የትእቢትን ነገር አያስብም። በግንዱ ላይም የተገጠመው በእምነት ብቻ እንደሆነ ያምናል በዚህም ምክንያት አሁን ለእግዚአብሔር የሚሆነውን ሰላሳ፤ ስድሳ፤ መቶ የጽድቅ ፍሬ ፤ማፍራት ይችላል።

■ በሕያው ሕንፃ፣ ጉባኤ ውስጥ ሕያው ድንጋይ (አባል)ሆኗል።

(ኤፌ. 2:21-22, 1ጴጥ 2:5)

እግዚአብሔር በሰው እጅ በተሠራ ቤት ውስጥ ፈጽሞ አይኖርም። ክርስቶስ ወደ ምድር የመጣውም በሕያዋን ድንጋዮች እና በመንፈስ ቅዱስ ሕብረት አንድ ለመሆን የሚሠራ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ለመሥራት ነው። ክርስቶስ ራሱ ሕያው አለት ስለሆነ የዚህ የእግዚአብሔር ቤት መሠረት ሆኗል፤ እርሱ ለዘላለም ጽኑ ነውና ለዚህ የገሀነም ደጆች ሊያፈርሱት ከቶ ለማይችሉት ሕያው ቤት የማእዘን ራስ ድንጋይ ሆኗል፤ እርሱ ወደዚህ ቤት ለመግባት ብቸኛው በር እና የቤቱም ራስ ነው፤ በእርሱም ያመነው ክርስቲያን ደግሞ በዚህ ቤት ላይ ሕያው ድንጋይ በመሆን በመንፈስ ቅዱስ እርስ በርሱ እየተጋጠመ የእግዚአብሔር ቤት ለመሆን ያድጋል በመንጋው ውስጥ በግ ሆኗል። (ዮሐ 10:27-29)

■ የሙሽራይቱ ክፍል ሆኗል። (ኤፌ. 5:25-27, ራዕ 19:6-8, 21-9)

ቤተክርስቲያን የክርስቶስ ሙሽሪት በመሆኗ ምክንያት እያንዳንዱ ክርስቲያን እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀው ወደታላቁ የበጎ ሠርግ እራት ብጹእነትን ተቀብሎ ተጠርቷል። ይህም አማኝ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ከነአብርሃም፤ ይስሐቅ፤ እና ያዕቆብ ጋር በማዕድ ይቀመጣል (ሉቃ 13:29) ፤ ሙሽራው ጌታ ኢየሱስም አደግድጎና ታጥቆ (ሉቃ 12:37)

■ በመንግሥቱ ውስጥ ካህን ሆኗል። (1ጴጥ 2:9, ራዕ 1:6, 5:9)

አማኝ ከክርስቶስ ጋር ባለው ዘላለማዊ ሕብረት ምክንያት በመንግስቱ ውስጥ ንግሥናንም፤ ከህነትንም የተቀበለ ዜጋ ሆኗል። በዚህም የክርስቶስ መንግሥት ውስጥ አማኙ በምድር ሕይወቱ ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎትና በአምልኮ የሚገኛኝ ቅዱስ ካህን (holy priest)፤ ለሰዎች ሁሉ ደግሞ ያዳነውን የእግዚአብሔርን በጎነት የሚናገር፤ ስለእርሱ የሚመስክር ንጉሣዊ ካህን (royal priest) ሲሆን፤ በክርስቶስ ደም ባገኘው በዚህ ንግሥናውም ደግሞ ይህ የክርስቶስ ባርያ ከነገሥታት ንጉሥ ክርስቶስ ጋር ለዘላለም ይነግሣል። የዚህ ምስኪን ክርስቲያንም ፍጻሜው ለዘላለም እስከ ዘላለም መንገሥ ይሆናል። (ራዕ 5:9-10፣ 20:6፣ 22:3-5)

35.3 ከመንፈስ ቅዱስ ጋር (ሮሜ 8:9, ዮሐ 14:16, 7:37-39)

ክርስቲያን ከሥላሴ አካል አንዱ ከሆነው ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ጋር ሕብረት ውስጥ ገብቷል። በመሠረቱ ያለመንፈስ ቅዱስ ከአብም ከወልድም ጋር

ሕብረት መጀመር ከቶ አይቻልም። አማኝ ግን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ባለው ሕብረት አማካኝነት ከእግዚአብሔር ሲወለድ፣ የእግዚአብሔር ዘር ሊካፈል በመንፈስ ቅዱስ ሊታተም ቅባት ሊቀበል፣ ሊሞላ ችሏል። በዚህም ሕብረት ልዕለ ተፈጥራዊ የሆኑ የፀጋ ስጦታዎችን ሊቀበል ችሏል። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለው ሕብረትም አማኙ ፈጽሞ ከእግዚአብሔር ፍርድ ለመዳኑ ዋስትና ሲሆን እንዲሁም የእግዚአብሔር ያዘጋጀለትን ርስት መውረሱን ማስረጃ የርስቱ መያዣ ነው።

አማኝ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ባለው ሕብረት አማካኝነት በመንፈስ ይመራል፤ ከእርኛው ድምጽን ምሪትን፣ ይቀበላል፣ በመንፈስ ይጸልያል፣ ያመልካል፣ ቃሉን አንብቦ መረዳት ይችላል፣ ሊመጣ ያለውን ያውቃል፣ ወደ እውነት ሁሉ ይደርሳል፣ የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆኑ ምስክርነት ይሰማል በፍጻሜውም ክርስቶስን በማክበር ይኖራል።

36. በፈለገው ጊዜ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር መግባት ተፈቅዶለታል

(ሮሜ 5:2, ኤፌ 2:18, ዕብ 4:16፣ 10:19-20)

ለቅድስናውና ለንጽህናው መለኪያ የሌለው ጻድቅ አምላክ፡ ኃጢአተኛውንና ሁል ጊዜም ሊስት፣ ሊደክም የሚችለውን ሰው ለማዳን፣ እንዲሁም ወደራሱ ለማቅረብ ያዘጋጀው መንገድ “ጸጋ” ይባላል። አማኙም ወደ እግዚአብሔር የጸጋ ዙፋን ለመቅረብና ወደ ቅዱሱ አምላክ ለመግባት አስቀድሞ ወደዚህ ጸጋ በራሱ በጎነት ወይም መልካምነት ሳይሆን በክርስቶስ ላይ ባለው እምነት ብቻ መግባትን ያገኛል፤ ይህም ወደ ቅዱሱ እግዚአብሔር መግባትን የሚያገኘው በራሱ የጽድቅ ሥራ ላይ ተመሥርቶ ሳይሆን ክርስቶስ በመስቀል ላይ ለእርሱ በሠራለት የቤዛነት ሥራ መሆኑን ማሳያ ነው።

የቀደመው አዳም በኃጢአተኝነት ወቀሳ እና በበደለኝነት ስሜት ሆኖ ከቅዱሱ አምላክ ፊት በፍርድ ፍርሀት ከሸሸበት ጊዜ ጀምሮ፡ ሰው ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሊቀርብና ወደሚያስፈራውም የክብሩ ህልውና ውስጥ ሊገባ ፈጽሞ የማይችልና ለመግባት የሚደፍርበትም ንጹህ ህሊና የሌለው ሁኗል። በአሮጌው ኪዳን ዘመንም ቢሆን እሥራኤላውያን ኃጢአታቸውን ከህሊናቸው ሊያስወግድላቸው የሚችል መስዋዕት ሊያቀርቡ ከቶም ስለማይችሉ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ ፈጽሞ አይችሉም ነበር።

የአዲሱ ኪዳን አማኝ ግን፡ ክርስቶስ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለዘላለም ባቀረበለት መስዋዕት የኃጢአቱን ስርየት በመቀበሉና በመቀደሱ ሁልጊዜም በፈጣሪው ፊት ንጹህና ተቀባይነት ያለው ሆኖ በመቆጠሩ በክርስቶስ ብቃት መጠን ወደ

እግዚአብሔር መግባትን አግኝቷል። በቅዱሱ እግዚአብሔር ፊት ያለበደል ሆኖ ይታይ ዘንድ በሥጋው መጋረጃ ሆኖ በቆመለት፤ ስለእርሱም በራሱ ብቃት ልክ በሚታይለት፤ ከሙታንም በተነሳው ታላቁ ሊቀካህናት መካከለኛነት እና፤ ሕሊናን ሁሉ ከበደለኝነት ክስ እና ወቀሳ (guilty conscience) ነጻ በሚያወጣው በክቡር በክርስቶስ ደም አማካይነት በሙሉ መተማመንና ያለአንዳች የህሊና ክስና የፍርድ ፍርሀት ወደአባት መግባትን አግኝቷል።

37. በጸና መሠረት ላይ ታንጿል (1ቆሮ 3:11፤ 10:4, ኤፌ 2:20)

መሠረት ለአንድ ቤት ጥንካሬ፤ ጽናት አቅም ከፍታ ወዘተ ዋስትና ነው። ክርስቲያንም በመንፈሳዊው ዓለም ላይ ላለው ለእነዚህ ሁሉ ነገሮች ዋስትናው ተደላድሎ የቆመበት መሠረት ነው። ይህም መሠረት የኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት ነው። መሠረቱም ኢየሱስ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነው። የሚለው አስተምህሮና አማኙም በዚህ ማንነት ላይ ያለው እምነት ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ (ድንጋይ) ከእግዚአብሔር አብ መግለጥን ባገኘበት ቅጽበት ኢየሱስ እኔ ማነኝ ብሎ ለጠየቃቸው ጥያቄ ወዲያውኑ አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብሎ መለሰ ጌታ ኢየሱስም በዚህች ዓለት ላይ ቤተክርስቲያኔን እሠራለሁ። የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም አለ። በመሆኑም አማኙ ሐዋርያቱም አብረዋቸው የነበሩት የአዲስ ኪዳን ነቢያት ባስተማሩት በዚህ አስተምህሮ (መሠረት) ላይ ጽኑ እምነት ስላለው ተደላድሎ የቆመ ነው። የጌታ ኢየሱስን የእግዚአብሔር ልጅነት ከማመኑ የተነሳ ዓለት ከሆነውም መሠረት ጽናት የተነሳ አማኙ የተጠበቀ ሲሆን የትኞቹም የገሃነም ኃይላት ከቶ ሊቋቋሙት የማይችል ሆኗል።

38. የሥጋ ቤዛነትን (በትንሣኤ አካል የሚሆን ልጅነትንም) ያገኛል (ሮሜ 1:3, 8:23)

ክርስቲያን ምንም እንኳ ጌታን ባመነበት ጊዜ መንፈሱ ዳግም ቢወለድና የመንፈስ ልጅነትን ቢያገኝም፤ በምድር በሚኖርበት ዘመን ሁሉ ከሥጋው ውስንነት እና ድካም የተነሳ ከኃጢአትና ከሥጋ ክፉ መሻት ጋር እየታገለ መኖሩ አይቀርም። አማኙ የመንፈስ ልጅነትን ከተቀበለበት ቀን ጀምሮ በክርስቶስ ያገኘውን የእግዚአብሔርን ሕይወት (Positional Sanctification) እየተለማመደ እና እግዚአብሔርን እየመሰለ ለመኖር ቀን በቀን ወደ ክብር ሕይወት ቢለወጥም (Experiential Sanctification)፤ ነገር ግን ለተቀበለው ልጅነት የሚመጥነውን

ፍጹማዊ የሕይወት ሙላት (Ultimate Sanctification) የሚጎናጸፈው ግን ይህ የሚደክም እና በሞት የሚዋረደው ሥጋው በኃይል፤ እና በክርስቶስ የትንሳኤ ክብር በሚለወጥበት ወይም በሚነሳበት ቀን ይሆናል።

ክርስቲያኑም ይህ ተስፋ ስለተሰጠው፤ የመንፈስ ልጅነትን ብኩርና እንደተቀበለ ሁሉ የሰውነቱን ቤዛ የሆነውን ልጅነት እየተጠባበቀ በውስጡ በመቃተት ይኖራል፤ የትንሳኤን ተስፋ በሰጠው ጌታ ምክንያት በፍጻሜው ድካምና የጽድቅ ውሱንነት በሌለበት በልጅነት ክብር ኃይል ይነሳል። በዚያን ጊዜም እንደ መልአክ ይሆናል እንጂ በሥጋ የድካም ባህርይ አይገለጥም (1ቆሮ 15:35-50፤ ማር 12:24)

39. የፊተኛው ትንሣኤ አካል ዋስትና ተሰጥቶታል

(1ቆሮ 15: 40-54, ዮሐ 11:25, 6:39, 1ቆሮ 15:23, ራዕ 20:56)

ሰው ሁሉ በፍጻሜ ዘመን ለዘላለም እፍረት ወይም ለዘላለም ክብር ከሞት እንደሚነሳ እና እንደሚፈረድበት መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። እንዲሁም ትንሣኤ ሁለት ዓይነት እንደሆነም ተጽፏል። ሁለት ዓይነት የሆነበት ምክንያትም ትንሣኤው በሚፈጸምበት ጊዜና በውጤቱ ነው። በዚህም መሠረት የፊተኛው ትንሣኤና የኋለኛው ትንሣኤ (ራዕ 20:6)፤ ወይም የጻድቃን ትንሣኤ (ሉቃ 14: 14)፤ የሕይወት ትንሣኤ፤ የፍርድ ትንሣኤ በየተራ መሆኑን ማወቅ እጅግ ጠቃሚ ነው (1ቆሮ 15:23)። በፊተኛው ትንሣኤ የሚነሱ ሁሉ በሕይወት ለመንገሥ ይነሣሉ በሁለተኛው ትንሣኤ ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ የማያምኑ ሙታን ሁሉ ለዘላለም ጥፋት ይነሣሉ። እነዚህም ሙታን ሕይወት የሆነው ክርስቶስ በውስጣቸው ስለሌለ ተነሥተውም እንኳ ሙታን ናቸው (ዮሐ 5:25፤ ራዕ 20:12)።

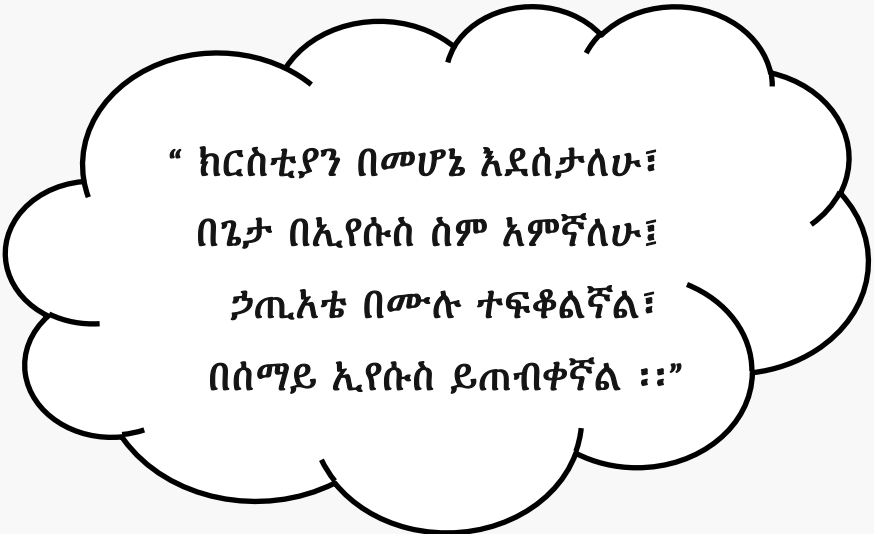
አማኝ ከእግዚአብሔር ለክርስቶስ የተሰጠ ስጦታ በመሆኑ ምንም እንኳ በድካምና ብርታት፤ በመውደቅና መነሣት ቢኖርም ክርስቶስ ግን የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም ሲል በመጨረሻው ቀን በክብር ያስነሣዋል (ዮሐ 6:37-40) ። ያን ጊዜም የምድራዊ አካሉ ክብር በሰማያዊ አካል ክብር፤ በመበስበስ የተዘራው ሥጋው ባለመበስበስ፤ በውርደት የተዘራውም ተፈጥሮውም በክብር ይነሣል። በሞት የተሸነፈው እና በድካም የተዘራው ይኸው ሥጋው በክርስቶስ የትንሣኤው ኃይል በኃይል ይነሣል፤ ፍጥረታዊ ባህርይ ያለው አካሉ መንፈሳዊ ባህርይ ባለው አካል ይነሣል፤ መሬታዊ መልኩ ይጠፋና ሰማያዊ መልኩን ይለብሳል።

40. ንግሥናን ተቀብሏል ለዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል

(ራዕ 1:6፤ 5:9-10፤ 2ጴጥ 2:9፤ ራዕ 20:4-6፤ 2ጢሞ 2:11)

ክርስቲያን በእግዚአብሔር መንግስት ውስጥ የሚኖረው እንደ አንድ ዜጋ ብቻ ሳይሆን በክርስቶስ ደምና ከእግዚአብሔር በመወለድ በተገኘ የንግስና ዘር ተካፋይ ስለሆነ ፍጻሜውም በሕይወት መንገስ ይሆናል ማለት ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለአማኙ ኃጢአት ምትክ ሆኖ በመታረዱ በደሙ ፈሳሽነት፤ በሕይወቱ ማለፍ ከሠራቸው ታላላቅ የመዋጀት ሥራዎች አንዱ በእርሱ ያመነውን ኃጢአተኛ ከበደለኛነት አጥቦ ለዘላለም በሕይወት የሚነግሥ ንጉሥ ማድረግ ነው። በመሆኑም ክርስቲያን በኢየሱስ ደም ታጥቦ ንግስናን ተቀብሏል።

ሐዋርያው ጳውሎስም በዚህ አስደናቂ እና ታላቅ የወንጌል እምነት የሚጸኑ እና የማይናወጡ ሁሉ ከክርስቶስ ጋር መንገሳቸው እንደማይቀር አረጋግጦአል። ክርስቶስ በምድር ሁሉ ላይ በሚነግሥበት በሺ ዓመቱ የመሲሁ መንግሥት ጊዜም አማኝ ከእርሱ ጋር ይህን ሺህ አመት ይነግሣል። በመጨረሻም በአዲሱ ሰማይና ምድር፤ በሚመጣውም ዘላለም ውስጥ እንደ የክርስቶስና የእግዚአብሔር ባርያ ሆኖ የታመነው ይህ አማኝ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሣል (ራዕ 22:35) ። የክርስቲያን መጨረሻው የዘላለም ንግሥና ነው። ሀሌ ሉያ !!

“ ክርስቲያን በመሆኔ እደሰታለሁ፤
በጌታ በኢየሱስ ስም አምኛለሁ፤
ኃጢአቴ በሙሉ ተፍቆልኛል፤
በሰማይ ኢየሱስ ይጠብቀኛል ።”